

អនាគតសម្រាប់អាមេរិក និង ថ្ងៃទី ១៨ ខែកុកដា ឆ្នាំ ២០២០ - លេខ បី

មានពរហើយ ភ្នែកកែដលៃមើលឃើញ និងត្រចៀកដលៃស្តាប់ឮ

Jeff Pippenger

2023-08-25

បន្ទាប់ពីចលនាកម្រិតទាបបំផុត គឺជាគន្ថលិះសម្រាប់យល់អំពី «ផ្ទុកលាន់ទាំងប្រាំពីរ» នៃ
វិវរណៈ ១០។ «ផ្ទុកលាន់ទាំងប្រាំពីរ»

តំណាងឲ្យបុរសគ្រប់គ្រងការផ្តល់អំណាចដល់សារបស់ទេវតាទីមួយ ចាប់ពីថ្ងៃទី ១១ ខែសីហា
ឆ្នាំ ១៨៤០ រហូតដល់ ការខកចិត្តយ៉ាងធំ នៅថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤។ ជំពូក ១០
ផ្តល់សាក្សីខាងក្នុងបីយ៉ាងនៅក្នុងជំពូកនេះ ដើម្បីគាំទ្រការយល់ដឹងថា៖

«ចលនាការយាងមកនៃព្រះគ្រីស្ទក្នុងឆ្នាំ 1840–44

គឺជាការបង្ហាញដ៏រុងរឿងនៃព្រះចេស្តាការបស់ព្រះ; សារបស់ទេវតាទីមួយត្រូវបាននាំទៅដល់
គ្រប់ស្ថានីយបណ្តែតមុនទាំងអស់នៅលើពិភពលោក

ហើយនៅក្នុងបុរសខ្មែរ មានការចាប់អារម្មណ៍ខាងសាសនាយ៉ាងធំធេងបំផុត

ដែលមិនផ្តល់ឱកាសនាំទៅក្នុងបុរសណាមួយឡើយ

តាំងពីការកម្រិតទាបបំផុតនៃសេចក្តីសង្ឃឹមបំប្លែងបុរសមក; ប៉ុន្តែអ្វីទាំងនេះនឹងត្រូវបានល
ើសលប់ដោយចលនាដ៏មានអានុភាពក្នុងការព្យាបាលចុងក្រោយរបស់ទេវតាទីបី»។ The

Great Controversy, 611.

សារបស់ទេវតាទីមួយ ត្រូវបាននាំទៅកាន់ពិភពលោកចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1840 តទៅ។ Uriah
Smith បានបង្ហាញការយល់ដឹងរបស់អ្នកគ្រប់គ្រងដំបូង ដល់ស្របគ្នាជាមួយ Sister
White។ Smith ទទួលស្គាល់ថា ទេវតាទីមួយបានមកដល់ក្នុងឆ្នាំ 1798 ហើយបង្ហាញថា
ទេវតាទីមួយនេះឯងដែលបានចុះមកក្នុងឆ្នាំ 1840។ Smith

និងអ្នកគ្រប់គ្រងដំបូងទាំងឡាយ

គ្មានតម្លៃបានកត់សម្គាល់ភាពខុសគ្នារវាងការមកដល់នៃសារ

និងការទទួលអំណាចរបស់វាប៉ុណ្ណោះ។ Smith បានថ្លែងយ៉ាងច្បាស់ថា នៅពេលទេវតានៃ
វិវរណៈ 10 ដាក់ជើងមួយលើសមុទ្រ និងជើងមួយលើផែនដី

នោះវាបានកំណត់អត្តសញ្ញាណសារដែលកំពុងត្រូវបាននាំទៅកាន់ពិភពលោក។

«ដូច្នេះ នៅឆ្នាំ 1798 ការរឹតត្បិតបុរសនឹងការប្រកាសថា

ថ្ងៃនៃព្រះគ្រីស្ទនឹងមកដល់ បានបញ្ចប់ទៅ; នៅឆ្នាំ 1798

សម័យចុងបញ្ចប់បានចាប់ផ្តើម ហើយត្រូវបានដកចេញពីសៀវភៅតូចនោះ។

ដូច្នេះ ចាប់តាំងពីពេលនោះមក ទេវតានៃវិវរណៈ 14 បានចេញទៅ ប្រកាសថា

ម៉ោងនៃការជំនុំមុខរបស់ព្រះបានមកដល់ហើយ; ហើយក៏ចាប់តាំងពីពេលនោះដំ

ទេវតានៃជំពូក 10 បានឈរជើងរបស់ខ្លួនលើសមុទ្រ និងលើដី ហើយបានស្តាប់ថា

ពេលវេលានឹងដល់មានទៀត។ អំពីអត្តសញ្ញាណរបស់ពួកគេ

នោះមិនអាចមានសំណួរឡើយ;

ហើយអស់ទាំងអស់យើងដឹងនាំទៅរកការកំណត់ទីតាំងរបស់មួយ

ក៏មានបុរសវិទ្យាសាស្ត្រមូលដ្ឋានចំពោះករណីរបស់មួយទៀតដែរ។ នៅទីនេះ

យើងមិនចាំបាច់ចូលទៅក្នុងអាក្រក់យ៉ាងណាមួយ ដើម្បីបង្ហាញថា

ជំនាន់បច្ចុប្បន្នកំពុងផ្ទុកជាសាក្សីនៃការសម្រេចបំពេញនូវទំនាយទាំងពីរនេះឡើយ។ ក្នុងការផ្សាយអំពីការយាងមកវិញ ជាពិសេសចាប់ពីឆ្នាំ 1840 ដល់ 1844 ការសម្រេចបំពេញរបស់វាទាំងស្រុង និងដោយលម្អិត បានចាប់ផ្តើមឡើង។ ទីតាំងរបស់ទេវតានេះ ជើងមួយនៅលើសមុទ្រ និងជើងមួយទៀតនៅលើដី បង្ហាញពីវិសាលភាពធំទូលាយនៃការប្រកាសរបស់គាត់ ទាំងតាមសមុទ្រ និងតាមដី។ បុរសិបបរិសារនេះត្រូវបានរៀបចំឡើងសម្រាប់កំប្រែទស្សនៈមួយប៉ុណ្ណោះ៖ នោះគ្រាន់តែឲ្យយើងដឹងថាទីតាំងរបស់គាត់លើដីប៉ុណ្ណោះក៏គ្រប់គ្រាន់ហើយ។ ប៉ុន្តែ គាត់មានជើងមួយនៅលើសមុទ្រ ដដែលពីនោះយើងអាចសន្មតបានថា សាររបស់គាត់នឹងឆ្លងកាត់មហាសមុទ្រ ហើយលាតសន្ធឹងទៅដល់ប្រជាជាតិ និងបំណងចែកផ្តល់ដល់នៃដីមូល; ហើយការសន្មតនេះត្រូវបានពង្រឹងឡើងដោយការពិតដែលថា ការប្រកាសអំពីការយាងមកវិញ ដែលបានយោងខាងលើ នោះពិតជាបានទៅដល់គ្រប់ស្ថានីយបណ្តោះអាសន្ននៅក្នុងពិភពលោក។ អំពីរឿងនេះបន្តថ្ងៃទៀត សូមមើលក្បាច់រូបទី 14»។ Uriah Smith, Thoughts on Daniel and the Revelation, 521.

ហេតុដូច្នេះ ខ្ញុំមួយនៃពួកទីដប់ កំពុងកំណត់សម្គាល់ថ្ងៃទី ១១ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៨៤០ ពីព្រោះនៅពេលនោះ ការបញ្ចប់នៃគុតមភាពរបស់អូតូម៉ង់ដែលបានទុកជាមុន បានដល់ទីបញ្ចប់ សរុបតាមការព្យាករណ៍នៅក្នុងវិវរណៈ ៩។ បងស៊ី វ៉ាយត៍ បានថ្កុលថា៖

«នៅក្នុងឆ្នាំ 1840 ការសម្រេចមកពិតដ៏គួរឱ្យកត់សម្គាល់មួយទៀតនៃសេចក្តីទំនាយ បានបង្កឲ្យមានការចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងទូលំទូលាយ។ ពីរឆ្នាំមុននោះ Josiah Litch មន្ត្រីក្នុងចំណោមអ្នកបម្រើសាសនាឈានមុខដែលបានប្រកាសអំពីការយាងមកវិញ ក៏ពីរ បានបោះពុម្ពផ្សាយសេចក្តីបកស្រាយមួយអំពីវិវរណៈ 9 ដោយព្យាករណ៍អំពីការដួលរលំនៃកូរ៉េអូតូម៉ង់។ តាមការគណនារបស់គាត់ អំណាចនេះនឹងត្រូវបានផ្តួលរំលំ... នៅថ្ងៃទី 11 ខែសីហា ឆ្នាំ 1840 នៅពេលដែលអំណាចអូតូម៉ង់នៅក្នុងស្ថានភាពទីលំនៅ អាចត្រូវបានរំពឹងថានឹងត្រូវបំបាក់។ ហើយរឿងនេះ ខ្ញុំជឿថា នឹងត្រូវបានរកឃើញថា ជាការពិតប្រាកដ។»

«នៅពេលលោកដដែលដូចដែលបានកំណត់ ឡើយ តាមរយៈឯកអគ្គរដ្ឋប្បវេណីរបស់នាង បានទទួលយកការការពារពីមហាអំណាចសម្តីនៃធម៌គុតនៃអឺរ៉ុប ហើយដូច្នេះបានដាក់ខ្លួននាងនៅក្នុងការគ្រប់គ្រងរបស់ប្រជាជាតិគ្រិស្តាន។ ព្រឹត្តិការណ៍នោះបានបំពេញសេចក្តីទំនាយទុកជាមុននោះយ៉ាងគ្រឹមត្រូវពិតប្រាកដ។ នៅពេលដែលរឿងនេះត្រូវបានគេដឹង មនុស្សជាច្រើនបានជឿជាក់អំពីភាពគ្រឹមត្រូវនៃគោលការណ៍នៃការបកស្រាយទំនាយដែល Miller និងសហការីរបស់គាត់បានទទួលយក ហើយកម្រិតដ៏អស្ចារ្យមួយត្រូវបានផ្តល់ដល់ចលនាការយាងមកវិញ។ បុរសមានចំណេះដឹង និងមានមុខតំណែង បានប្តូរមុខជាមួយ Miller ទាំងក្នុងការអធិបូហយ និងក្នុងការបោះពុម្ពផ្សាយទស្សនៈរបស់គាត់ ហើយពីឆ្នាំ 1840 ដល់ 1844 កិច្ចការនេះបានពង្រីកទៅមុខយ៉ាងឆាប់រហ័ស»។ The Great Controversy, 334, 335.

ខ្ញុំមួយនៃពួកដប់ពីរឆ្នាំ 1840 ហើយនៅក្នុងខ្ញុំដប់ យើងឃើញយ៉ូហានខកចិត្តយ៉ាងដូចគ្នានៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។ យ៉ូហានតំណាងឲ្យអស់អ្នកដែលបាននាំសារនៃសៀវភៅកូដនោះទៅកាន់ពិភពលោក

ប៉ុន្តែគំរោងទទួលបានការខកចិត្តយ៉ាងជួរចត់នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។
ខនីមួយៗដល់ខនីបំណងឲ្យបុរសគុតិសាស្ត្រពីឆ្នាំ 1840 ដល់ឆ្នាំ 1844។
នោះគឺជាសាក្សីខាងក្នុងមួយនៃក្នុងជំពូកដប់។

សាក្សីម្នាក់ទៀតគឺយ៉ូហាន ដលៃបានបរិភោគសៀវភៅតូចនោះ
ហើយវាផ្តល់មែននៅក្នុងមាត់របស់គាត់ បង្ហាញពីការទទួលយកសារនៃថ្ងៃទី១១ ខែសីហា
ឆ្នាំ១៨៤០ របស់គាត់ ហើយបន្ទាប់មកវាបានប្តូរជាជួរចត់នៅក្នុងពោះរបស់គាត់
នៅពេលការខកចិត្តដ៏ធំនៃថ្ងៃទី២២ ខែតុលា ឆ្នាំ១៨៤៤។

ហើយខ្ញុំបានយកសៀវភៅតូចនោះចេញពីដទៃវេតា ហើយបរិភោគវា;
ហើយនៅក្នុងមាត់របស់ខ្ញុំ វាផ្តល់មែនដូចទឹកយ៉ូដ;
ហើយកាលណាខ្ញុំបានបរិភោគវាហើយ ពោះរបស់ខ្ញុំក៏លឺង។ វិវរណៈ 10:10។

ខនីបំណងឲ្យបុរសគុតិសាស្ត្រទាំងមូលនៃឆ្នាំ 1840 ដល់ 1844 នៅក្នុងខតម្លើយ។
នោះគឺជាសាក្សីខាងក្នុងទីពីរនៅក្នុងជំពូកនេះ ដលៃបញ្ជាក់ថា «ផុតរលាន់ទាំងប្រាំពីរ»
តំណាងឲ្យបុរសគុតិសាស្ត្រនោះ។ អ្នកស៊ី White បានកំណត់រូបហើយថា
«ផុតរលាន់ទាំងប្រាំពីរ» តំណាងឲ្យការរៀបរាប់ជាលំអិតនៃវិវត្តិការណ៍ដលៃបានកើតឡើង
ក្នុងរោងសាររបស់ទេវតាទីមួយ និងទីពីរ។
សាររបស់ទេវតាទីពីរបានបញ្ជាក់បន្ថែមពេលការខកចិត្តដ៏ធំ ដូចនេះ «ផុតរលាន់ទាំងប្រាំពីរ»
តំណាងឲ្យបុរសគុតិសាស្ត្រដដែលនោះផ្ទាល់។ សាក្សីខាងក្នុងបី
ដើម្បីបំភ្លឺការសង្ខេបក្តីពិតថា បុរសគុតិសាស្ត្រចាប់ពីថ្ងៃទី 11 ខែសីហា ឆ្នាំ 1840
រហូតដល់ការខកចិត្តដ៏ធំនៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844
គឺជាបុរសគុតិសាស្ត្រពុទ្ធភារណ៍ដលៃកំពុងត្រូវបានសង្កេតឃើញនៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក 10។

បន្ទាប់មក នៅក្នុងខតម្លើយ យើងស្រាវជ្រាវស្វែងរកក្នុងព័ត៌មាននៃទាក់ទងនឹង
«ផុតរលាន់ទាំងប្រាំពីរ» មានព្រះបញ្ជាមួយត្រូវបានប្តូរទៅឲ្យសម្រាប់ការប្រកាសសារ ហើយថា
បុរសគុតិសាស្ត្រនោះឯងត្រូវតែត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរឡើងមុនដទៃទៀត។

ហើយទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា
អ្នកត្រូវតែស្វែងរកមុនដទៃទៀតនៃចំពោះមុខជនជាតិទាំងឡាយ សាសន៍ទាំងឡាយ
ភាសាទាំងឡាយ និងស្មោះច្រើនទាំងឡាយ។ វិវរណៈ 10:11

ផុតរលាន់ទាំងប្រាំពីរនោះកំពុងបញ្ជាក់ថា ការចាប់ផ្តើមនៃអាដវិនទីស
មកពីពេលដែលសារដលៃត្រូវបានដោះត្រូវបាន «ពេលវេលាចុងក្រោយ» បានទទួលអំណាច
នឹងបង្ហាញជាប្រឡាយរូបរាងអំពីចុងបញ្ចប់នៃអាដវិនទីស
នៅពេលដែលសារដលៃត្រូវបានដោះត្រូវបានឆ្នាំ 1989
នឹងត្រូវបានផុតរលាន់អំណាចដោយការយាងចុះ មិនមែនដោយទេវតានិវរណៈ ១០ ទេ
ប៉ុន្តែដោយទេវតាដលៃយាងចុះនិវរណៈ ១៨។ ទេវតានិវរណៈ ១៨ បានយាងចុះនៅថ្ងៃទី 11
ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 ហើយឥឡូវនេះយើងកំពុងខិតជិតនៃកាន់ស្វែងរកបញ្ចប់នៃការកើត
ឡើងនៃសុទ្ធត្រឡើងវិញក្នុងបុរសគុតិសាស្ត្រ ពីឆ្នាំ 1840 ដល់ 1844។

ការសង្កេតទាំងនេះអំពីជំពូកទីដប់
បានស្នើសុំនៅក្នុងសាធារណជននៃអស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំមកហើយ។
អ្វីដែលមិនដលៃត្រូវបានទទួលស្គាល់រហូតដល់ពេលថ្មីៗនេះ គឺថា
ជាមួយនឹងបុរសគុតិសាស្ត្រដ៏ពិសិដ្ឋនោះ មានបុរសគុតិសាស្ត្រដ៏ពិសិដ្ឋមួយទៀត

ដល់មានបង្កកប់នៅខាងក្នុង។ បុរេភូតិសាស្ត្រនេះ
នឹងត្រូវបានទទួលស្គាល់តែដោយអ្នកដទៃទទួលយកគោលការណ៍អាល់ហ្វា និង អូមហេតា
ដល់កំណត់អត្តសញ្ញាណចុងបញ្ចប់នៃរឿងមួយដោយភ្ជាប់ជាមួយនឹងការចាប់ផ្តើម
នៃរឿងនោះ។ បុរេភូតិសាស្ត្រដល់មានបង្កកប់នៅក្នុងបុរេភូតិសាស្ត្រពិសេសនេះ
ចាប់ផ្តើមដោយការខកចិត្តមួយ ហើយបញ្ចប់ដោយការខកចិត្តដ៏ធំ។
បុរេភូតិសាស្ត្រពីឆ្នាំ 1843 ដល់ 1844 គឺជាខុសប្រែប្រួលភូតិសាស្ត្រពិសេសមួយ
ដល់ស្ថិតិនៅខាងក្នុង ប៉ុន្តែត្រូវបានដោតដោយឡែកពីបុរេភូតិសាស្ត្រពីឆ្នាំ 1840 ដល់ 1844។
ទាំងបងស្រី White និងព្រះគ្រីស្ទ សុទ្ធតែមានបន្ទូលអំពីខុសប្រែប្រួលភូតិសាស្ត្រនេះ។

“សារទាំងអស់ដល់មានបុរេភូតិសាស្ត្រចាប់ពីឆ្នាំ 1840–1844
ត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយអំណាចខ្មាំងក្នុងឡើងឥឡូវនេះ
ពីព្រោះមានមនុស្សជាច្រើនដល់មានហត្ថលេខាទិសដៅរបស់ខ្លួន។
សារទាំងនេះត្រូវបានរៀបចំឡើងវិញទាំងអស់។”

ព្រះគ្រីស្ទមានព្រះបន្ទូលថា «ភូតិសាស្ត្ររបស់អ្នករាល់គ្នាមានពរ ព្រោះវាមើលឃើញ
ហើយត្រូវបានរៀបចំរបស់អ្នករាល់គ្នាមានពរ ព្រោះវាស្ថាប័ន។ ដូច្នេះ
ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា ព្រះយេស៊ូវជាច្រើន និងមនុស្សសុចរិតជាច្រើន
បានប្រាប់ដល់យើងអំពីរឿងដែលអ្នករាល់គ្នាកំពុងឃើញ ប៉ុន្តែមិនបានឃើញទេ
ហើយចង់ឮអំពីរឿងដែលអ្នករាល់គ្នាកំពុងឮ ប៉ុន្តែមិនបានឮទេ» [ម៉ាថាយ 13:16, 17]។
ភូតិសាស្ត្រទាំងឡាយដល់មានឃើញអំពីរឿងដែលត្រូវបានឃើញនៅឆ្នាំ 1843 និង 1844 នោះ
មានពរ។

«សារនោះត្រូវបានប្រែប្រួលហើយ។
ហើយមិនគួរមានការពន្យារពេលណាមួយក្នុងការផ្សាយសារនោះឡើយវិញទេ
ព្រោះទីសំគាល់នៃកាលៈទេសៈកំពុងតែប្រែប្រួល; កិច្ចការបញ្ចប់ត្រូវតែសម្រេច
កិច្ចការដ៏អស្ចារ្យមួយនឹងត្រូវបានសម្រេចក្នុងរយៈពេលខ្លី។ មិនយូរប៉ុន្មាន
សារមួយនឹងត្រូវបានប្រែប្រួលតាមការតែងតាំងរបស់ព្រះ
ដល់នឹងរីកចម្រើនទៅជាសម្រេចដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់។ បន្ទាប់មក
ដានីយ៍នឹងឈរនៅក្នុងចំណោមអ្នកដ៏សាមញ្ញ។ ដើម្បីបំផុសលំអក្នុងស្មារតី»។
Manuscript Releases, volume 21, 437.

«ពួកហោរា និងមនុស្សសុចរិត បានប្រាប់ដល់យើងអំពីរឿងទាំងនោះ» ដល់
«ត្រូវបានឃើញនៅឆ្នាំ 1843 និង 1844»។
ព្រះយេស៊ូវបានយោងទៅកាន់បុរេភូតិសាស្ត្រដ៏បរិសុទ្ធនេះនៅក្នុងដំណឹងល្អពីរ
ប៉ុន្តែត្រូវបានការយោងនីមួយៗស្ថិតក្នុងបរិបទខុសគ្នា។

ហើយទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេដោយពាក្យប្រៀបធៀបជាច្រើន
ដោយមានព្រះបន្ទូលថា មើល មានអ្នកសាបព្រះមុនាក់បានចេញទៅសាបព្រះ។
ហើយកាលគាត់សាបព្រះ នោះគ្រាប់ពូជខ្លះបានផ្តល់ទៅក្នុងផ្ទៃដី
ហើយសត្វស្លាបក៏មកចឹកស៊ីអស់ទៅ។ ខ្លះទៀតបានផ្តល់ទៅលើទីដុះច្រើន
ជាទីដល់គ្មានដីជ្រៅជាច្រើនទេ ហើយវាក៏ដុះឡើងភ្លាម ពីព្រោះគ្មានជម្រៅដី។
តែកាលព្រះអាទិត្យរះឡើង វាក៏ត្រូវកម្រងទៅវិញ ហើយដោយព្រះគ្មានឫស
វាក៏ស្លាប់បាត់ទៅ។ ខ្លះទៀតបានផ្តល់ទៅក្នុងចំណោមបន្ទាត់
ហើយបន្ទាត់ដុះឡើងគ្រប់សង្កត់វា។ ប៉ុន្តែខ្លះទៀតបានផ្តល់ទៅក្នុងដីល្អ
ហើយបង្កកើតផល ផលខ្ពស់មួយជារយ ខ្ពស់ហុកសិប ខ្ពស់សាមសិប។

អ្នកណាមានគុវចៀកសម្រាប់សុដាប់ ចូរសុដាប់ចុះ។
រួចពួកសិស្សសហនចូលមកទូលសួរទ្រង់ថា
ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេដោយពាក្យប្រៀបធៀប?
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលឆ្លើយទៅពួកគេថា
ពីព្រោះមានបុរាណវិទូមន្ត្រីអ្នកកាន់គុវចៀកសុដាប់អាចកំហែងនៃគុវចៀកស្នូត
តែចំពោះពួកគេវិញ មិនមានបុរាណវិទូទេ។ ដូច្នេះ អ្នកណាដែលមាន
នោះនឹងមានបុរាណវិទូបន្តបន្ទាប់មកនោះ ហើយគាត់នឹងមានបរិបូណ៌ឡើងវិញ។
ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលគ្មាន សូមប្រឹក្សាអ្វីដែលគាត់មាន
នោះក៏នឹងត្រូវដកយកចេញពីគាត់ដែរ។
ហេតុនេះហើយមានជាខ្លះមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេដោយពាក្យប្រៀបធៀប
ពីព្រោះពួកគេមើលឃើញ តម្លៃឃើញ ហើយឮ តម្លៃសុដាប់មិនយល់ឡើយ។
ហើយទំនាយរបស់អសោយក៏មានសម្រេចទៅក្នុងពួកគេ ដដែល ដោយការសុដាប់
អ្នកកាន់គុវចៀកនឹងសុដាប់មន្ត្រី ប៉ុន្តែមិនយល់ទេ ហើយដោយការមើល
អ្នកកាន់គុវចៀកនឹងមើលឃើញមន្ត្រី ប៉ុន្តែមិនយល់ឃើញឡើយ។
ដូច្នេះចិត្តរបស់បុរាណវិទូនេះមានកុលាយទៅជារឿងរូស
ហើយគុវចៀករបស់ពួកគេសុដាប់មិនសូវឮ ហើយក្នុងកែវរបស់ពួកគេមានបិទទៅ
ដោយខ្លាចថាពេលណាមួយពួកគេនឹងឃើញដោយភ្នែក ក៏សុដាប់ឮដោយគុវចៀក
នឹងយល់ដោយចិត្ត ហើយនឹងប្រើចិត្តវិញ ហើយខ្លះនឹងព្យាយាមពួកគេ។
ប៉ុន្តែភ្នែកកែវរបស់អ្នកកាន់គុវចៀកមានពរ ពីព្រោះវាមើលឃើញ
ហើយគុវចៀករបស់អ្នកកាន់គុវចៀកមានពរ ពីព្រោះវាសុដាប់ឮ។ ដូច្នេះ
ខ្ញុំប្រាប់អ្នកកាន់គុវចៀកជាប្រាកដថា ព្យាយាមជាច្រើន
នឹងមនុស្សសុចរិតជាច្រើនមានបុរាណវិទូដឹងឃើញការទាំងនេះ
ដដែលអ្នកកាន់គុវចៀកឃើញ តម្លៃមានឃើញទេ ហើយចង់ឮការទាំងនេះ
ដដែលអ្នកកាន់គុវចៀកឃើញ តម្លៃមានឮឡើយ។ ម៉ាថាយ 13:3-17។

ព្រះយេស៊ូវ ក្នុងព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ
ខណៈដែលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលអំពីទិវង្គតពលនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ និងអំពាវនាវឱ្យមនុស្ស
«ស្ងប់» នោះ ទ្រង់មានបញ្ជាដាក់ថា
ពួកគេឱ្យខ្ចីកន្លែងបង្គោលដៃពួកហោរាបុរាណវិទូដឹងឃើញ
ត្រូវបានគំរាមទុកទៅក្នុងអសោយ ជំពូក ៦។ Future for America មានលើកយកអសោយ
៦ មកបង្ហាញមុនហើយមុនទៀត ក្នុងបរិបទនៃផ្នែកទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១
ពីព្រោះដោយការវាយប្រហាររបស់សាសនាអ៊ីស្លាមនៅផ្ទះនោះ
ទេវតាមានប្រទានភាពនៃវិវរណៈ ១៨ មានចុះមក
ហើយមានបំភ្លឺផែនដីដោយសិរីល្អរបស់គាត់។
ពួកហោរាទាំងអស់សុទ្ធតែស្របគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយនៅខាង ៣ នៃអសោយ ៦
យើងឃើញសេចក្តីយោងដោយផ្ទាល់ទៅកាន់ទេវតានោះតម្លៃដង។

នៅក្នុងឆ្នាំដែលសត្វចេត្តិយ៍យ៉ាងដោយទិវង្គត
ខ្ញុំបានឃើញព្រះអម្ចាស់គង់លើបល្ល័ង្កមួយ ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់
និងត្រូវបានលើកឡើងខ្ពស់ ហើយដោយព្រះពុទ្ធរបស់ទ្រង់ព្រើហារ។
នៅខាងលើបល្ល័ង្កនោះមានពួកសត្វភិក្ខុមួយនោះទីនោះ៖
មុនគ្នាមានសុលាបប្រាំមួយ; ដោយសុលាបពីរ គេបិទមុខរបស់ខ្លួន
ហើយដោយសុលាបពីរ គេបិទផ្ទាំងរបស់ខ្លួន ហើយដោយសុលាបពីរ គេហោះហើរ។
ហើយមុនគ្នាស្រីក៏ទៅកាន់មុនគ្នាទៀតថា បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ

គឺជាព្រះយេស៊ូវនៃពេលបរិវារទាំងឡាយ៖ ផែនដីទាំងមូលពង្រេងដោយសិរីលុះអររបស់ទ្រង់។
អសោយ ៦:១-៣។

ផែនដីគួរឲ្យមានបំភ្លឺដោយសិរីលុះអររបស់ទ្រង់ នៅពេលទេវតានិវរណៈ 18 ចុះមក
ហើយអសោយផុតកូនសោសំខាន់មួយទៀត នៅពេលដែលគាត់ជម្រាបយល់ថា និមិត្ត
របស់គាត់អំពីទីបរិសុទ្ធបានកើតឡើងនៅក្នុងឆន្ទានៃសត្វចេអ៊ូស៊ីយ៉ាសោយទីវង្គត។
សត្វចេអ៊ូស៊ីយ៉ាបានព្យាយាមផ្ទុកចិត្តច្នៃការរបស់សង្គមមុនគាត់នៅក្នុងព្រះវិហារ។
សង្គមចំនួនបីតែសិបនាក់ និងសម្បជនសង្គមបានបំបែកគាត់មិនឲ្យផ្ទុកចិត្តច្នៃ
រហូតដល់ព្រះអម្ចាស់វាយប្រហារគាត់ដោយរោគយូលង់នៅលើថ្មដាសរបស់គាត់។
គាត់បានទទួលសញ្ញានៃស្តុកសាហាវ
ដោយសារតែហេតុព្យាយាមបញ្ចូលអំណាចរដ្ឋរបស់គាត់ជាមួយអំណាចពួកជំនុំ។
គាត់មិនបានសោយទីវង្គតក្នុងរាងកាយទេ គាត់គួរឲ្យមានដកចេញពីរាជបល្ល័ង្ក
ហើយគួរឲ្យមានជំនួស ហើយបន្ទាប់ពីរយៈពេលមួយ
ទើបទីបំផុតគាត់សោយទីវង្គតនៅថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001។
ពួកជំនុំអាជ្ញាធរនៃទីស្តាប់ជាបន្តបន្ទាប់
ដូចដែលពួកជំនុំយូដាបានស្តាប់នៅក្នុងសម័យព្រះគ្រីស្ទ។ ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃទី 11
ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 អាជ្ញាធរនៃសន្និធិ ដដែលបានបដិសេធសារនៃខែបុរាណចុងក្រោយនៃ
ដានីយ៍លើ 11 រួចហើយ បានមកដល់ទីបញ្ចប់
ក្នុងនាមជាស្តេចនៃប្រទេសស្តេចនៃសហរដ្ឋអាមេរិក
ហើយអ្នកដដែលគួរឲ្យមានតំណាងដោយអសោយ
គួរឲ្យមានហៅនៅពេលនោះឲ្យយកសារដែលគួរឲ្យមានតំណាងដោយសំឡេងដំបូងនៃវិវរណៈ
18។

បន្ទាប់មក អាសារីយ៉ា ជាបូជាចារ្យ បានចូលទៅតាមក្រោយទ្រង់ ហើយជាមួយនឹងគាត់
មានបូជាចារ្យរបស់ព្រះយេស៊ូវ ចំនួនបីតែសិបនាក់ ដែលជាមនុស្សសក្តានុពល។
ពួកគេបានឈរទៅនឹងស្តេច អ៊ូស៊ីយ៉ា ហើយទូលដល់ទ្រង់ថា៖ «ឱ អ៊ូស៊ីយ៉ា អើយ
ការដុតគ្រឿងក្នុងរូបច្បាស់ព្រះយេស៊ូវ មិនមែនជាកិច្ចការដែលសមនឹងអ្នកឡើយ
ប៉ុន្តែសម្រាប់ពួកបូជាចារ្យ គឺកូនចៅអធិន
ដែលបានញែកទុកបរិសុទ្ធសម្រាប់ដុតគ្រឿងក្នុងរូប។ សូមចេញពីទីបរិសុទ្ធទៅ
ដុតអ្នកបានរំលងហើយ
ហើយការនេះក៏នឹងមិនមែនជាកិច្ចការសម្រាប់អ្នកពីព្រះយេស៊ូវព្រះជាម្ចាស់ដែរ»។
នោះស្តេច អ៊ូស៊ីយ៉ា មានព្រះពិរោធន៍
ហើយក្នុងព្រះហស្តទ្រង់កាន់ភាវន៍សម្រាប់ដុតគ្រឿងក្នុងរូប។
កាលដែលទ្រង់កំពុងមានព្រះពិរោធន៍នឹងពួកបូជាចារ្យ
នោះជំងឺយូលង់ក៏ផុសឡើងនៅលើថ្មដាសរបស់ទ្រង់ នៅចំពោះមុខពួកបូជាចារ្យ
ក្នុងព្រះវិហាររបស់ព្រះយេស៊ូវ ក្នុងអំឡុងពេលនោះគ្រឿងក្នុងរូប។ អាសារីយ៉ា ជាបូជាចារ្យ
នឹងពួកបូជាចារ្យទាំងអស់ បានមើលទៅទ្រង់ ហើយមើលចុះ
ទ្រង់មានជំងឺយូលង់នៅលើថ្មដាស។ ពួកគេក៏បណ្តេញទ្រង់ចេញពីទីនោះក្នុងរាង
ហើយទ្រង់ផ្ទាល់ក៏ប្រញាប់ចេញទៅដែរ ពីព្រោះព្រះយេស៊ូវបានវាយប្រហារទ្រង់។ ស្តេច
អ៊ូស៊ីយ៉ា មានជំងឺយូលង់រហូតដល់ថ្ងៃសោយទីវង្គត
ហើយទ្រង់គង់នៅក្នុងផ្ទះដាច់ដោយឡែកមួយ ដោយព្រោះទ្រង់មានជំងឺយូលង់
ពីព្រោះទ្រង់គួរឲ្យមានកាត់ផ្តាច់ចេញពីព្រះវិហាររបស់ព្រះយេស៊ូវ។ ហើយយ៉ូដាម
ជាបុត្ររបស់ទ្រង់ បានត្រួតត្រាលើរាងកាយ ដោយវិនិច្ឆ័យប្រជាជននៃស្តេច។ ២
រហូតសត្វ ២៦:១៧-២១។

វាសំខាន់ណាស់ដល់ការរៀនសូត្រស្រាវជ្រាវថា សុខដ៏ប្រសើរគឺជាស្ថានភាពដែលមនុស្សម្នាក់ៗបានដកចេញពីក្រុមជំនុំសេរីនៃដង្ហែង
អាវនៃទីសុគត នៅក្នុងថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 ដូចមានចែងក្នុងសំខាន់បីយ៉ាងចម្បងសម្រាប់
ការបង្កើតក្រុមស្រាវជ្រាវព្រះគម្ពីរវិវរណៈនៅក្នុងគ្រាចុងក្រោយ។

មួយគឺជាបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រស្រាវជ្រាវបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រនៃស្ថានភាពដែលស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពប្រឈម
នឹងសុខដ៏ប្រសើរគឺជាស្ថានភាពនីមួយៗ។

ជាតម្រូវឲ្យយើងក្លាយជាស្រាវជ្រាវស្ថានភាពគឺសារៈសំខាន់នៃក្រុមជំនុំសំខាន់បីយ៉ាងចម្បង ហើយជាការពិត
ជាតម្រូវឲ្យយើង «ផ្តល់នូវទាំងបុរាណវិទ្យា»។

ជាតម្រូវឲ្យយើងទាំងបីនេះរួមគ្នាបង្កើតជាសារៈសំខាន់នៃក្រុមជំនុំសំខាន់បីយ៉ាងចម្បង ហើយជាការពិត
ហើយជាហេតុផលស្រាវជ្រាវស្ថានភាព។

ដូចដែលក្រុមជំនុំយុទ្ធសាស្ត្រស្រាវជ្រាវនៃស្ថានភាពដែលផ្តល់នូវសេចក្តីសុខដ៏ប្រសើរ
នោះអាវនៃទីសុគតក៏ស្រាវជ្រាវនៃស្ថានភាពដែលផ្តល់នូវសេចក្តីសុខដ៏ប្រសើរ «គ្រាចុងក្រោយ»។

អសោយស្ម័គ្រចិត្តក៏ត្រូវបានទទួលយកសារមួយទៅកាន់បុរាណវិទ្យាសាស្ត្រស្រាវជ្រាវស្ថានភាពដែលមិនស្មើ
គ្នានៃស្ថានភាពស្រាវជ្រាវស្ថានភាពស្រាវជ្រាវស្ថានភាព ហើយព្រះយេស៊ូវប្រើពាក្យដដែលនោះ

ដើម្បីបង្ហាញពីស្ថានភាពស្រាវជ្រាវស្ថានភាពដែលផ្តល់នូវសេចក្តីសុខដ៏ប្រសើរ
បុរាណវិទ្យាសាស្ត្រស្រាវជ្រាវស្ថានភាពស្រាវជ្រាវស្ថានភាពស្រាវជ្រាវស្ថានភាព

ហើយពួកគេប្រើស្នាដៃមិនព្រម «ស្ថាប័ន» ហើយទទួលបានការប្រកាសឲ្យដឹង។

ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ចូរទៅ ហើយប្រាប់បុរាណវិទ្យាសាស្ត្រនេះថា ចូរស្ថាប័នចុះ
តែកុំយល់ឡើយ; ហើយចូរមើលចុះ តែកុំដឹងឡើយ។
ចូរផ្តល់ឲ្យយើងចិត្តរបស់បុរាណវិទ្យាសាស្ត្រនេះដាក់ ហើយផ្តល់ឲ្យយើងគ្រប់គ្រង
ហើយបិទភ្នែករបស់គេចុះ; ក្នុងនោះពួកគេនឹងយល់ឃើញដោយភ្នែករបស់ខ្លួន
ហើយឃើញដោយគ្រប់គ្រងរបស់ខ្លួន ហើយយល់ដោយចិត្តរបស់ខ្លួន ហើយប្រើចិត្ត
ហើយបានជាស្ថាប័ន។ អសោយ ៦:៩, ១០។

កិច្ចការដ៏ល្អអសោយបានទទួលយក គឺជាកិច្ចការដ៏ល្អដែលយើងបាន
និងអសោយបានទទួលយក នៅពេលពួកគេប្រើភាពស្រាវជ្រាវស្ថានភាព។ ពួកគេនាំយក
សារនៃការស្រាវជ្រាវស្ថានភាពស្រាវជ្រាវស្ថានភាពដែលបានស្រាវជ្រាវស្ថានភាពស្រាវជ្រាវស្ថានភាព
ដល់កំពុងស្ថិតនៅក្នុងដំណើរការស្រាវជ្រាវព្រះអម្ចាស់ខ្ពង់ខ្ពស់ពីព្រះឱស្សរបស់ទ្រង់។
លើកទីពីរដែលព្រះយេស៊ូវបានយល់ដឹងទៅកាន់បុរាណវិទ្យាសាស្ត្រដែលពួកគេហៅ
និងមនុស្សសុចរិតបានប្រាប់យើងឃើញ នោះស្រាវជ្រាវកត់ត្រាដោយល្អ។

ហើយអ្នកកង កាពិណិម ដល់ស្រាវជ្រាវលើកឡើងដល់ស្ថានភាព
នឹងស្រាវជ្រាវលាក់ចុះដល់ស្ថានភាព។ អ្នកកងដល់ស្ថានភាពអ្នកកងគ្នា គឺស្ថាប័នខ្ពង់
ហើយអ្នកកងដល់មើលដោយអ្នកកងគ្នា គឺមើលដោយខ្ពង់;
ហើយអ្នកកងដល់មើលដោយខ្ពង់ គឺមើលដោយព្រះអង្គគង់លើបានចាត់ខ្ពង់មក។
ហើយពួកចិត្តសិបនាក់បានត្រឡប់មកវិញដោយអំណរ ដោយទូលថា ព្រះអម្ចាស់អើយ
សូមបិតាអោយទាំងឡាយក៏ចុះចូលនឹងយើងខ្ពង់ដៃ ដោយសារព្រះនាមទ្រង់។
ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា
ខ្ពង់បានឃើញសាតាំងផ្តល់ចុះពីស្ថានភាពដូចជាផ្តល់កេបនុនោះ។ មើលចុះ
ខ្ពង់ប្រទានអំណាចដល់អ្នកកងគ្នា ឲ្យដឹងជាន់លើពស់ និងខ្ពង់ដៃ
ហើយលើអំណាចទាំងមូលរបស់ស្រាវជ្រាវដង្ហែង
ហើយគ្មានអ្វីណាមួយអាចផ្តល់ឲ្យអ្នកកងគ្នាទទួលបានគ្រោះថ្នាក់បានឡើយ។
ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ កុំអរសប្បាយក្នុងការនេះឡើយ
គឺថាវិញ្ញាណទាំងឡាយចុះចូលនឹងអ្នកកងគ្នា; ប៉ុន្តែច្បែកអរសប្បាយវិញ

ពីព្រោះឈ្មោះរបស់អ្នករាល់គ្នាគួរឲ្យមានកត់ទុកនៅស្ថានសួគ៌។ នៅម៉ោងនោះ
 ព្រះយេស៊ូវមានព្រះទ័យអរសបុបាយក្នុងព្រះវិញ្ញាណ ហើយមានព្រះបន្ទូលថា ឱព្រះរូបិតា
 ព្រះអម្ចាស់នៃស្ថានសួគ៌ និងជនដ៏អរិយ ទូលបង្គំសូមអរព្រះគុណដល់ទ្រង់
 ពីព្រោះទ្រង់បានលាក់ការទាំងនេះពីពួកអ្នកបុរាជញ្ញ និងអ្នកយល់ឆ្ងល់
 ហើយបានបរិកសម្មង្សាដល់ពួកកុមារតូចៗ មនោហើយ ព្រះរូបិតាអរិយ
 ដុបិតការនេះជាទីគាប់ព្រះហឫទ័យនៅចំពោះទ្រង់។
 គ្រប់ការទាំងអស់គួរឲ្យមានបុគ្គលមកខ្សែដោយព្រះរូបិតាបស់ខ្ញុំ
 ហើយគ្មានអ្នកណាស្គាល់ថា ព្រះរាជបុត្រជាអ្នកណាទេ
 លើកលែងតែព្រះរូបិតាប៉ុណ្ណោះ; ហើយគ្មានអ្នកណាស្គាល់ថា
 ព្រះរូបិតាជាអ្នកណាទេ លើកលែងតែព្រះរាជបុត្រ
 និងអ្នកដទៃព្រះរាជបុត្រសព្វព្រះហឫទ័យនឹងបរិកសម្មង្សាដល់ទ្រង់ដល់។
 ហើយទ្រង់បានបង្ហាញកាន់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ ហើយមានព្រះបន្ទូលដោយឡែកថា
 គូនកែទាំងឡាយដដែលបានឃើញការទាំងនេះ ដដែលអ្នករាល់គ្នាឃើញ
 នោះមានព្រះហើយ ដុបិតខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ពុយាការី
 និងស្ថិតចេតនាច្រើនបានប្រាប់នាចង់ឃើញការទាំងនេះ ដដែលអ្នករាល់គ្នាឃើញ
 ប៉ុន្តែមិនបានឃើញទេ; ហើយចង់ឃើញការទាំងនេះ ដដែលអ្នករាល់គ្នាឃើញ
 ប៉ុន្តែមិនបានឃើញទេ។ លូកា 10:15-24។

មុតងទៀត បរិបទនៃព្រះពរដដែលគ្រប់ជាមួយនឹងអ្នកទាំងឡាយដដែលមានឯកសិទ្ធិបានឃើញ
 អ្វីដែលមនុស្សសុចរិតបានប្រាប់នាចង់ឃើញ
 គឺទាក់ទងនឹងបុរាណដ៏វិចិត្រដែលគួរឲ្យមានជ័យជំនះមួយក្រុម
 ដដែលកំពុងគួរឲ្យមានរំលង ហើយមិនព្រម «ស្ងៀម» ឡើយ។ អ្នកស៊ី វ៉ាយត៍
 សំដៅទៅលើការថ្កោលទោសរបស់ព្រះគ្រីស្ទចំពោះកាតូលិក
 ដដែលជានិមិត្តរូបនៃការបដិសេធពលនៃដ៏អស្ចារ្យ
 ហើយនាងបានសង្កេតឃើញនូវអាដវនេទីស៊ីម
 ដោយដាក់ការស្ថិតបន្តទៅសប្បុរសឆ្លងនឹងអាដវនេទីស៊ីមនៅក្នុង [រង់ក្រចក]។

«នៅក្នុងចំណោមអ្នកដដែលប្រកាសខ្លួនថាជាកូនចៅរបស់ព្រះ
 នោះការអត់ធ្មត់គួរឲ្យមានបង្ហាញចេញមកពីចក្ខុប៉ុណ្ណោះ
 ពាក្យសម្តីដ៏ដូចគ្នាបានគួរនិយាយចេញជាច្រើន ហើយការថ្កោលទោសជាច្រើនបាន
 គួរឲ្យប្រកាសប្រឆាំងនឹងអ្នកដដែលមិនមែនជាអ្នកកាន់ជំនឿរបស់យើង។ មនុស្សជាតិ
 រើសបានមើលទៅលើអ្នកដដែលស្ថិតក្នុងពួកជំនុំផ្សេងៗថាជាមនុស្សសាបដ៏ធំៗ
 ខណៈដដែលព្រះអម្ចាស់មិនទតពួកគេដូចនោះឡើយ។
 អ្នកដដែលមើលទៅលើសមាជិកនៃពួកជំនុំផ្សេងៗដូចនោះ
 គួរឲ្យការបន្ទោបខ្លួននៅក្រោមព្រះហស្តដ៏មានឫទ្ធានុភាពរបស់ព្រះ។
 អ្នកដដែលពួកគេថ្កោលទោសនោះ បុរាណដ៏មានពន្លឺពីចក្ខុប៉ុណ្ណោះ
 មានឱកាស និងឯកសិទ្ធិចក្ខុប៉ុណ្ណោះ បុរសនៃបរិព័ត្តកតហេនទទួលពន្លឺដូចដដែលសមាជិកជា
 ច្រើននៃពួកជំនុំរបស់យើងបានទទួល
 នោះពួកគេបុរាណដ៏មានវិភាគមុននឹងក្នុងអក្សរដដែលខ្ពស់ជាងច្រើន
 ហើយនឹងបានតំណាងជំនឿរបស់ខ្លួនដល់លោកីយ៍បានបុរសដ៏រឹងមាំ។
 អំពីអ្នកដដែលអ្នកអាងអំពីពន្លឺរបស់ខ្លួន ប៉ុន្តែមិនព្រមដើរតាមពន្លឺនោះទេ
 ព្រះគ្រីស្ទមានព្រះបន្ទូលថា “ប៉ុន្តែ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា នៅចុងដៃជ័យ
 នោះក្នុងទីស និងក្នុងសីដូននឹងអាចទុករោងងាយជាងអ្នករាល់គ្នា។ ហើយឯអ្នក
 កាតូលិក [Seventh-day Adventists, who have had great light]

ដល់ត្រូវបានលើកតម្កល់រហូតដល់ស្ថានសួគ៌ [in point of privilege]
នឹងត្រូវបានបន្តបន្ទាប់បន្ទាប់ដល់នរកៈ ដុំបិតបរិការអស្ចារ្យយ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាព
ដល់បានប្រព្រឹត្តតទៅក្នុងអន្តរកាល បានប្រព្រឹត្តតទៅក្នុងសង្គមវិញ
នោះរាមុខជានឹងនាំស្ថានសួគ៌ដល់ចុងនៃនេះ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា
នោះផងដែរនឹងដូច្នេះ នោះស្រុកស្មុំនឹងអាចទុក្ខរោគដោយជាងអ្នក។” នៅពេលនោះ
ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលតបថា “ឱព្រះបិតា ជាព្រះអម្ចាស់នៃស្ថានសួគ៌
និងផែនដីអើយ ទូលបង្គំសូមអរព្រះគុណដល់ព្រះអង្គ
ពីព្រោះព្រះអង្គបានលាភសេចក្តីទាំងនេះពីពួកអ្នកប្រាជ្ញ និងអ្នកយល់ឆ្លាត [in
their own estimation] ហើយបានបរិកស្ម័យដល់ទារកតូចៗ។”

«ហើយឥឡូវនេះ ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាបានប្រព្រឹត្តការណ៍ទាំងអស់នេះ
នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយយើងបានមានបន្ទូលទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា
ដោយក្រវាញឡើងតាំងពីព្រឹកព្រលឹម ហើយមានបន្ទូល
ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាមិនបានស្តាប់ទេ ហើយយើងបានហៅអ្នករាល់គ្នា
ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាមិនបានឆ្លើយតបទេ ដូចនេះយើងនឹងផ្ទេរវិចិត្រភាពនេះ
ដល់ត្រូវបានហៅដោយនាមរបស់យើង ជាកន្លងនៃដល់អ្នករាល់គ្នាទុកចិត្ត
និងចំពោះទីកន្លងនៃយើងបានប្រទានឲ្យអ្នករាល់គ្នា
និងបុព្វបុរសរបស់អ្នករាល់គ្នា ដូចដល់យើងបានផ្ទេរវិចិត្រភាពនេះស៊ីឡា។
ហើយយើងនឹងបណ្តេញអ្នករាល់គ្នាចេញពីព្រះនគររបស់យើង
ដូចដល់យើងបានបណ្តេញបងប្អូនរបស់អ្នករាល់គ្នាទាំងអស់
គឺពូជពង្សទាំងមូលរបស់អប្សរាអីម»។ Review and Herald, August 1, 1893.

«កិច្ចការដ៏អស្ចារ្យ» ដល់បានប្រព្រឹត្តឡើងក្នុងអាដ្វីនទីស៊ីម
គឺជាកិច្ចការដ៏ល្អមនុស្សសុចរិត និងពួកហោរា បានប្រាថ្នាចង់យើង និងស្តាប់។
កិច្ចការដ៏អស្ចារ្យទាំងនោះ ត្រូវបានគំរោងក្នុងបុរេត្ថិសាស្ត្រឆ្នាំ 1843 និង 1844
នៅពេលដែលសារនៃការយកណ្តាលអធិបតេយ្យ ត្រូវបានប្រកាស។ អាដ្វីនទីស៊ីម
បានបដិសេធបុរេត្ថិសាស្ត្ររបស់ខ្លួន ហើយជាពិសេស គឺបុរេត្ថិសាស្ត្រឆ្នាំ 1843 និង
1844។ ជាបុរេត្ថិសាស្ត្រមួយដែលចាប់ផ្តើម និងបញ្ចប់ដោយការខកចិត្ត ហើយក៏ជាបុរេ
ត្ថិសាស្ត្រមួយដែលត្រូវបានបំណងទុកដើម្បីបដិសេធពួកគេចូលទៅក្នុងផែនដីដែលត្រូវ
បានផ្ទេរឲ្យម៉ឺនដងដែរ។

«នៅដើមផ្សេង មានពន្លឺដ៏ភ្លឺចាំងមួយត្រូវបានតម្កល់នៅខាងក្រោយពួកគេ
ដល់ទេវតាមួយអង្គបានប្រាប់ខ្ញុំថា នោះគឺជា “សម្បត្តិក្នុងក្រណាត់អធិបតេយ្យ”។
ពន្លឺនេះបានបំភ្លឺពេញតាមបណ្តោយផ្សេងទាំងមូល
ហើយបានផុតពីពន្លឺដ៏លឿនរបស់ពួកគេ ដើម្បីឲ្យពួកគេមិនជប់ដួល។»

«បុរសនិបត្តិកម្មក្នុងក្រណាត់របស់ខ្លួនឲ្យស្ថិតនៅលើព្រះយេស៊ូវ
ដល់គង់នៅខាងមុខពួកគេ កំពុងនាំពួកគេទៅកាន់ទីក្រុង
នោះពួកគេមានសុភមង្គលភាព។ ប៉ុន្តែមិនយូរប៉ុន្មាន មានខ្លះនឿយហត់
ហើយនិយាយថា ទីក្រុងនោះនៅឆ្ងាយណាស់
ហើយពួកគេបានរំពឹងថានឹងបានចូលទៅដល់វាជាមុនហើយ។
រួចព្រះយេស៊ូវទ្រង់នឹងលើកព្រះហស្តតម្កល់ដំរើរឡើងរបស់ទ្រង់ឡើង
ដើម្បីបិទទឹកចិត្តពួកគេ ហើយពីព្រោះហេតុរបស់ទ្រង់មានពន្លឺមួយបញ្ចេញមក
ដល់លក់សាយលើក្រុមអ្នកអាដវីនេ ហើយពួកគេស្ទើរតែឡើងថា “អាណិតណាស់!” អ្នកដទៃ
ទៀតវិញបានបដិសេធពន្លឺដ៏លឿននៅខាងក្រោយពួកគេដោយបញ្ឈប់បញ្ឈប់

ហើយនិយាយថា មិនមែនព្រះទេដែលបាននាំពួកគេចេញមកឆ្ងាយដល់ប៉ុណ្ណោះ។
ពន្យល់ដល់នូវខាងក្រោយពួកគេរក្សាទុកទៅ
ទុកឲ្យជនរស់នៅពួកគេស្មើគ្នាទៅក្នុងភាពងងឹតស្ងួតយសីងល្អអត់ខូចទេ
ហើយពួកគេក៏ដំបាប់ ហាត់យើងឲ្យទាំងគោលដៅ និងព្រះយស្ទីវ
ហើយផ្តល់កិច្ចការឲ្យព្រះទេដែលបាននាំពួកគេមក ដល់ងងឹត និងអាក្រក់»។
Early Writings, 15.

អ្វីដែលសិស្សបានក្រុលសម្បជញ្ញដាក់ក្នុងប្រតិបត្តិការនៃពលនេះ គឺជាបុរេត្ថិសាស្ត្រនៃឆ្នាំ
1843 និង 1844។ «ផ្សារលាន់ទាំងប្រាំពីរ» តំណាងឲ្យរយៈពេលពីឆ្នាំ 1840 ដល់ 1844
ប៉ុន្តែក្នុងរយៈពេលនោះមានបុរេត្ថិសាស្ត្រពីសេចក្តីយ៉ាងខ្ពស់មួយ
ដែលបានត្រូវតំណាងទុកជាគំរូតាំងពីដើមមកនៃបុរេត្ថិសាស្ត្រព្រះសញ្ញា។
ចលនាកំណើតនៃម្លូយៗស្របគ្នានៅពេញទៅមក
ដោយមានសញ្ញាសម្គាល់ដូចគ្នាបេះបិទ។ បុរសនិប្រឹក្សាខុសគ្នាពីគ្នា
សាតាំងនឹងបង្កកិច្ចការវាយបុរាណខុសគ្នាសម្រាប់ចលនាកំណើតនៃម្លូយៗ
ប៉ុន្តែវាមិនដែលផ្ទុះឡើងទេឡើយ។

«ប៉ុន្តែ សាតាំងមិនបាននាំស្តង់ឡើយទេ។ ឥឡូវនេះ វាបានព្យាយាមផ្ទុះឡើងវិញដែលវាបានព្យាយាម
ផ្ទុះឡើងទៅក្នុងចលនាកំណើតនៃម្លូយៗទាំងអស់ផ្សេងទៀត គឺបោះបញ្ចោត
និងបំផ្លាញប្រជាជន ដោយយករបស់ក្នុងក្រុមគ្រួសារមកដាក់ជំនួសកិច្ចការពិត។
ដូចដែលមានព្រះគ្រីស្ទក្នុងក្រុមគ្រួសារនៃក្រុមជំនុំគ្រីស្ទបរិស័ទ
ដូចនោះដែរ
ក៏មានព្យាយាមក្នុងក្រុមគ្រួសារនៃក្រុមជំនុំគ្រីស្ទបរិស័ទដែរ។ The
Great Controversy, 186.

ចំណុចសារសំខាន់ក្នុងអត្ថបទនេះ ទាក់ទងនឹងសារទាំងមូលដែលយើងកំពុងចែកចាយ គឺថា
នៃពលនៃអារម្មណ៍នៃសម័យនេះបានឈប់កាន់កាប់អារម្មណ៍សញ្ញានៃប្រូតេស្តង់តិសម៍
ហើយវាត្រូវបានដកចេញពីពួកគេទាំងស្រុងនៃចុងទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001
ពួកគេនាំគ្នាទទួលថា ពួកគេជាចលនាសំណល់ដែលប្រកាសសំឡេងរំពងខ្ពស់របស់វេតាទីប៊ី។
ប៉ុន្តែ ពួកគេគឺជាបងប្អូនក្នុងក្រុមគ្រួសារ។ បុរសនិប្រឹក្សាមិនស្គាល់ថា
ឥឡូវនេះចលនាណាកំពុងកាន់ស្តង់ដារនៃប្រូតេស្តង់តិសម៍ទេ នោះវាស្ទើរតែមិនអាចទៀងទាត់
ឡើយក្នុងការយល់អំពីភាពស្របគ្នារវាងស្តង់ដារទាំងពីរនៃសហរដ្ឋអាមេរិក។

បុរេត្ថិសាស្ត្រនៃឆ្នាំ 1843 និង 1844
ត្រូវបានតំណាងនៃក្នុងគ្រប់ចលនាកំណើតនៃម្លូយៗទាំងអស់ ហើយឥឡូវនេះ យើងនឹងប្រើការ
ចាប់ផ្តើមរបស់អ៊ីស្តារ៉ាអែលបុរាណក្នុងនាមជាស្តង់ដារនៃព្រះបាទដូដាវីសរីស
និងការបញ្ចប់របស់អ៊ីស្តារ៉ាអែលក្នុងនាមជាស្តង់ដារនៃព្រះបាទដូដាវីសរីស
ដើម្បីបង្ហាញអំពីអ្វីដូចគ្នានេះសម្រាប់អ៊ីស្តារ៉ាអែលសម័យទំនើប ដោយផ្តោតលើឆ្នាំ
1843 និង 1844 ដូចដែលត្រូវបានតំណាងនៃក្នុងខុសនៃម្លូយៗនៃចលនាកំណើតនៃម្លូយៗ។

លោកម៉ូសេសបោនទាយទុកមុនថា
ព្រះអម្ចាស់នឹងលើកឡើងអ្នកនិមិត្តទាយមុនាក់ដូចជាលោក
ហើយអ្នកនិមិត្តទាយនោះគឺព្រះយស្ទីវ។
លោកល្អកាន់កាប់ក្នុងកិច្ចការនៃពួកសាវកបញ្ជាក់ថា
ព្រះយស្ទីវបានបំពេញតាមទំនាយរបស់លោកម៉ូសេ។

ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃអ្នក នឹងលើកតាំងពុយាការីម្នាក់សម្រាប់អ្នក ពីកណ្តាលអ្នក គឺពីពួកបងប្អូនរបស់អ្នក ដដែលដូចខ្ញុំ; អ្នករាល់គ្នាគួរសុគាប់តាមលោក។
ច្បាប់ទី១៣ 18:15។

ព្រះយេស៊ូវគឺជាពុយាការីដដែលយើងគួរសុគាប់តាម។

ដុបិតម៉ូសេពិតជាមានបុរសសន្តិដល់បុរសទាំងឡាយថា
«ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃអ្នករាល់គ្នា នឹងលើកតាំងហោរាមួយពីក្នុងបងប្អូនរបស់អ្នក រាល់គ្នាឡើងមកសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា ដូចជាខ្ញុំដែរ។
អ្នករាល់គ្នាគួរសុគាប់តាមលោក ក្នុងគំរូការទាំងអស់
ដដែលលោកនឹងមានបុរសសន្តិមកកាន់អ្នករាល់គ្នា។ ហើយនឹងកើតមានឡើងថា
ព្រលឹងណាក៏ដោយដដែលមិនព្រមសុគាប់ហោរានោះ
នឹងគួរបំផុសពេញចេញពីចំណោមប្រជាជន»។ ម៉ែនហើយ ហោរាទាំងអស់ចាប់ពីសាយ័យដៃ
និងអស់អ្នកដដែលមានមកបន្តទាប់ពីលោក អស់អ្នកដដែលមានចូលដៃទាំងប៉ុន្មាន
ក៏មានទាយទុកអំពីថ្ងៃទាំងនេះដែរ។ អ្នករាល់គ្នាជាកូនចៅរបស់ពួកហោរា
ហើយជាកូនចៅនៃសេចក្តីសញ្ញា ដដែលព្រះមានតាំងជាមួយនឹងបុរសរបស់យើង
ដោយមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់អាហ្វាហាំថា «ក្នុងពូជរបស់អ្នក
គួរបំផុសគូរគូលទាំងអស់នៃលើកនៃដីនឹងទទួលព្រះពរ»។
ព្រះទ្រង់មានលើកព្រះរាជបុត្ររបស់ទ្រង់ គឺព្រះយេស៊ូវ ឡើងមក
ហើយមានចាត់ទ្រង់មកកាន់អ្នករាល់គ្នាមុនគេ
ដើម្បីប្រទានព្រះពរដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយបង្កើតមុនគ្រប់គ្នាដដែលលោកអ្នករាល់គ្នាចេញពីអំពើទុច្ចរិតរបស់ខ្លួន។
កិច្ចការ ៣:២២-២៦។

បន្ទាប់មកកំណើតម្តងរបស់ព្រះគ្រីស្ទចាប់ផ្តើមនៅពេលវេលាចុងបញ្ចប់
ដូចដដែលបន្ទាប់មកកំណើតម្តងទាំងអស់តែចាប់ផ្តើម។ «ពេលវេលាចុងបញ្ចប់»
នៅក្នុងសម័យរបស់ព្រះគ្រីស្ទ គឺជាកំណើតរបស់ទ្រង់។ ព្រះគម្ពីរបញ្ញត្តិថា
នៅពេលទ្រង់ប្រសូត មានការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង ដដែលស្របតាមនិយមន័យនៃ
«ពេលវេលាចុងបញ្ចប់» នៅក្នុងសង្គ្រោះដានីយ៍លើ។ មិនថាជាពួកអ្នកគង្វាល
ពួកបុរាណព្រឹទ្ធិសាសនា ឬក៏ស្ថិតចេញពីខាងកើត ស្ថិតចេញពីខាងលិច ឬក៏អារ៉ាប
និងស៊ីមីមាននៅក្នុងព្រះវិហារ ក៏មានការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងនៅពេលទ្រង់ប្រសូតដែរ។
នៅចំណុចនោះ ការដឹកនាំនៃក្រុមជំនុំយូដាគួរមានរំលងផុត។
ការលង្វែងនោះមានលក្ខណៈជាបន្តបន្ទាប់ ប៉ុន្តែហ្មានចាប់ផ្តើមដោយសារការបដិស
ធនរបស់ពួកគេចំពោះសារដដែលគួរមានបើកគ្នានៅពេលវេលាចុងបញ្ចប់។

«មនុស្សមិនដឹងរឿងនេះទេ
ប៉ុន្តែដំណឹងនេះមានបំពេញស្មោះស្ម័គ្រដោយសេចក្តីអំណរ។
ដោយមានចំណាប់អារម្មណ៍កាន់តែរីករាលដាល នឹងទន់ភ័យនឹងជាងមុន
ពួកអង្គបរិសុទ្ធពីពិភពនៃព្រលឹងគួរមានទាក់ទាញមកកាន់ផែនដី។
ពិភពលោកទាំងមូលគួរតែដឹងថាជាងមុនដោយសារតែមានរបស់ព្រះអង្គ។
នៅលើកន្លែងខាងលើទីក្រុងបេរុលីម៉ា មានហ្វូងទេវតាបម្រើអស់មានប្រមូលផ្តុំគ្នា។
ពួកគេដឹងច្បាស់ថា ដើម្បីប្រកាសដំណឹងដ៏រីករាយនេះដល់ពិភពលោក។ បុរសនិមិត្តរូប
ដឹកនាំនៅអីស្រាអែលសូម្បីតែក្នុងចំពោះការកិច្ចដដែលមានបុគ្គលឱ្យពួកគេ នោះពួក
គេអាចមានចូលរួមក្នុងសេចក្តីអំណរនៃការប្រកាសអំពីការប្រសូតរបស់ព្រះយេស៊ូវ។
ប៉ុន្តែតែឡូវនេះ ពួកគេគួរមានរំលងចំណេះ»។ The Desire of Ages, 47.

ការដឹកនាំនៃសាសនាអង្គរវិស័យស្ថិតក្នុងរូបរាងនៃកូនដុំឆ្នាំ 1989 នៅពេលដែល
ដានីយ៉ែល ១១:៤០ ត្រូវបានបំពេញ។ «ពេលវេលានៃចុងបញ្ចប់»
នៃកូនដុំឆ្នាំស្ថិតក្នុងរូបរាងដូចគ្នា ដល់ជានិមិត្តរូបនៃព្រះយេស៊ូវ គឺជាកំណើតរបស់គាត់
ជាពេលដែលគ្រួសាររបស់គាត់ ហើយបន្ទាប់មកកូនស៊ីរបស់គាត់
បានទទួលការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងអំពីទារកម្ចីស។ ជាការពិត
ឈ្មោះរបស់គាត់មានន័យថា «មានសង្គត្តិច្បាញពីទឹក» ហើយ «យេស៊ូវ» មានន័យថា
«យេស៊ូវសង្គត្តិច្បាញ»។

បន្ទាប់ពី «ពេលវេលាចុងបញ្ចប់» បន្ទាប់ពីកំណើតម្តងទៀតអស់រយៈពេលបង្អាញពីចំណុចមួយ
ដល់ចំណេះដឹងដល់ត្រូវបានបង្កើនឡើងក្នុងបុរាណសាស្ត្រពិសេសនោះ
ត្រូវបានរៀបចំឲ្យមានទម្រង់ជាសារមួយ ដល់អាចត្រូវបានលើកឡើងជាសក្ខីភាពដល់ជំនា
ន់ដល់ត្រូវបានខុសគ្នាចំពោះពន្លឺដល់ត្រូវបានបង្កើតក្នុងពេលវេលាចុងបញ្ចប់។

យ៉ូហានហាទីស្តបានផ្តើមឲ្យមានរូបរាងព្រះគ្រីស្ទមានទម្រង់ជាផ្សេងៗ ហើយសាររបស់ម៉ូស៊ី
ត្រូវបានផ្តើមឲ្យមានទម្រង់ជាផ្សេងៗក្នុងឆ្នាំទី១៧០០ ដែលបង្កើតជាផ្សេងៗ នៅពេលដែលគា
ត់បានព្យាយាមរំលែកអំពីច្បាប់អេស៊ីបដោយកម្លាំងរបស់ខ្លួនឯង។ ឥឡូវនេះ
សារអំពីការរំលែកច្បាប់អេស៊ីបត្រូវបានកត់ត្រាទុកក្នុងបណ្ណាល័យសាធារណៈហើយ។

ស៊ីបឆ្នាំក្រោយមក
សាររបស់ម៉ូស៊ីត្រូវបានប្តូរទៅជាអំណាចនៅក្នុងគុម្ពឈើដៃកំពុងរះ
ហើយត្រូវបានអមដោយទិសមុខគាត់ពីរនៃព្រះភាពរបស់ព្រះ
ដូចដល់តំណាងដោយដំបងដល់បុរេនៃជាតិ
និងដក់ចិត្តយល់ដល់ម៉ូស៊ីហោសដក់ច្បាប់ឡើងរបស់ខ្លួន។
សាររបស់ព្រះយេស៊ូវត្រូវបានប្តូរទៅជាអំណាចនៅពេលទ្រង់ទទួលបានបុណ្យជ័យជំនះ
ដល់ត្រូវបានអមដោយទិសមុខគាត់ពីរនៃព្រះភាព គឺព្រះសូរ្យសម័ត្នរបស់ព្រះបិតា
និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ សញ្ញាសម្គាល់បន្ទាប់នៃកូនដុំឆ្នាំស្ថិតក្នុងរូបរាងពីរ
តំណាងឲ្យការខកចិត្តចំពោះទីមួយ គ្រាពន្យារ ការមកដល់របស់ទេវតាទីពីរ ឬឆ្នាំ 1843។

ការខកចិត្តនៅក្នុងខុសដៃនានារបស់ម៉ូស៊ី ត្រូវបានបង្ហាញតាមរយៈភរិយារបស់គាត់
នៅពេលដែលទេវតាបានចុះមកដើម្បីសម្ភាសម៉ូស៊ី
ពីព្រោះគាត់មិនបានកាត់ស្របកែត្រូវបុរសរបស់ខ្លួន។ ដោយសារភ័យខ្លាច
សិរីរុងរឿងបុរាណសាស្ត្រនោះលើក្នុងរបស់ពួកគេដោយខ្លួនឯង។
ម៉ូស៊ីហោសបានកាត់ស្របកែត្រូវបុរសរបស់ខ្លួន!
សញ្ញានៃសេចក្តីសញ្ញាដល់មានបុរាណដល់អំបូរហ៊ាននោះឯង ត្រូវបានម៉ូស៊ីកេរដោយ
បិតាអំបូរហ៊ានបង្ហាញជាមុនអំពីការជាឈ្មោះ
និងការរំលែករបស់ពួកហេព្រើរនៅក្នុង និងច្បាប់អេស៊ីប
ហើយទំនាយរបស់លោកត្រូវបំពេញយ៉ាងជាក់លាក់តាមរយៈម៉ូស៊ី
ប៉ុន្តែម៉ូស៊ីហោសបានកាត់ស្របកែត្រូវបុរសរបស់ខ្លួន។ នៅចំណុចនោះ
ម៉ូស៊ីហោសបញ្ជូនសិរីរុងរឿងឡើងទៅស្ថាននៅជាមួយឪពុករបស់នាងវិញ
រហូតដល់ក្រោយការរំលែក។ នាងមានស្ថាននៅមិនខាន
រហូតដល់ម៉ូស៊ីដឹកនាំកូនចៅអីស្រាអែលឆ្លងកាត់ទឹកសមុទ្រក្រហម ដល់សាវក ប៉ូល
បានប្តូរយល់ដឹងថា ជានិមិត្តរូបនៃព្រះបុណ្យជ័យជំនះ
គឺជាពិធីនោះឯងដល់មានជំនួសការកាត់ស្របកែ។ កុំឲ្យខកខានចំណុចនោះ។ ការមកដល់នៃ
waymark ដល់តំណាងឲ្យទេវតាទីពីរ នៅក្នុងបុរាណសាស្ត្ររបស់ម៉ូស៊ី គឺជា waymark

ដល់បង្កការខកចិត្តដល់ប្លង់នៃកូនបុរសគុតិសាស្ត្រនោះ
ជាការបដិសេធបាបសំខាន់បំផុតនៃនាក់ទំនងសច្ចេកុតិសញ្ញាបស់អំបុរហាជាមួយព្រះ។

ការខកចិត្តដល់ប្លង់នៃកូនបុរសគុតិសាស្ត្រ គឺការស្នាក់នៅរបស់ឡាសារ ដល់ម៉ាថា
និងម៉ារីជឿជាក់ថា មិននឹងកើតឡើងឡើយ
បុរសនិបត្តិព្រះយេស៊ូវមិនមានពន្យារពេលរហូតដល់ឡាសារមានស្នាក់នៅអស់បួនថ្ងៃច្បាស់
ការខកចិត្តដល់ព្រះយេស៊ូវមានអនុញ្ញាតឲ្យឡាសារ មិត្តស្នាក់នៅរបស់ទ្រង់ ស្នាក់នៅ
និងរលួយនៃកូនប្លង់ផ្សេងៗ នោះផងដែរ
មិនត្រឹមតែចំពោះបងប្អូនស្រីទាំងពីរប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែចំពោះពួកសិស្សផងដែរ។
ទោះយ៉ាងណាការរស់ឡើងវិញរបស់ឡាសារ
បានក្លាយជាតារាងបញ្ជាក់នៃកិច្ចប្រឈមនឹងទាំងមូលរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

«កូនការពន្យារពេលមកក្រឡាសារ ព្រះគ្រីស្ទមានគោលបំណងនៃព្រះគុណមេត្តាចំពោះ
ព្រះអ្នកទាំងឡាយដល់មិនមានទទួលទ្រង់។ ទ្រង់មានស្នាក់នៅ ដើម្បីបង្ហាញ
ដោយការប្រោសឡាសារឲ្យរស់ឡើងវិញពីស្នាក់នៅ
ទ្រង់អាចប្រទានភស្តុតាងមួយទៀតដល់ប្រជាជនរីឯង និងមិនជឿរបស់ទ្រង់ ថា
ទ្រង់ពិតជាគឺជា “ការរស់ឡើងវិញ និងជីវិត”។
ទ្រង់មិនសព្វព្រះទ័យនឹងបោះបង់ចោលសច្ចេកុតិសង្ឃឹមទាំងអស់ចំពោះប្រជាជន
គឺហ្នឹងចៀមក្រិក ដល់រដ្ឋរង នៃព្រះរដ្ឋសម័យអឺរ៉ុប។
ព្រះទ័យរបស់ទ្រង់កំពុងតែបែកបាក់ ដោយព្រះការមិនប្រព្រឹត្តរបស់ពួកគេ។
កូនព្រះមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់
ទ្រង់មានបំណងប្រទានភស្តុតាងមួយទៀតដល់ពួកគេ ថា
ទ្រង់គឺជាព្រះអង្គគុណការឡើងវិញ ជាព្រះអង្គគុណមួយគត់ដល់អាចនាំយកជីវិត
និងអមតភាពមកឲ្យលទ្ធផលច្បាស់។
នេះគួរតែជាភស្តុតាងមួយដល់ពួកសង្ឃឹមមិនអាចបកស្រាយខុសបាន។
នេះហើយជាមូលហេតុនៃការពន្យារពេលរបស់ទ្រង់កូនការទៅបោះបង់។
អព្វក្ខតហេតុដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់នេះ គឺការប្រោសឡាសារឲ្យរស់ឡើងវិញ
គួរតែដាក់ក្នុងរបស់ព្រះលើកិច្ចការរបស់ទ្រង់
និងលើការអះអាងរបស់ទ្រង់ថាជាព្រះជាម្ចាស់»។ The Desire of Ages, 529.

ការបោះត្រារបស់ព្រះលើមនុស្សមួយសន្លឹកស្រីបបួនពាន់នាក់
គួរមានបង្ហាញជាប្រគំនូរនៃកូនបុរសគុតិសាស្ត្រឆ្នាំ 1843 និង 1844
ព្រោះយើងគួរមានជូនដំណឹងថា
គឺឡាសារស្នាក់នៅព្រះគ្រីស្ទចូលទៅក្នុងក្រុងយូសាឡឹម
នៃកូនការចូលដោយជ័យជម្នះ។ បុរសគុតិសាស្ត្រចូលដោយជ័យជម្នះ
គឺជាបុរសគុតិសាស្ត្របងស្រី White បុរសដើម្បីបង្ហាញជាប្រគំនូរអំពី Midnight Cry នៃឆ្នាំ
1843 និង 1844។ វាជាការយល់ច្បាស់មួយទាក់ទងនឹងការដល់ព្រះគ្រីស្ទមានអំណាចកូនការប្រ
ោសមនុស្សស្នាក់នៅឲ្យរស់ឡើងវិញ ដោយអំណាចចូលប្រឌិតរបស់ព្រះ។ ម៉ារី និង អលើសាបិត
បានសារភាពថា ពួកគេដឹងថា ព្រះយេស៊ូវមានអំណាចប្រោសឡាសារឲ្យរស់ឡើងវិញ
នៃពេលគួរច្រងក្រោយ ប៉ុន្តែពួកគេមិនអាចមើលឃើញថា
ទ្រង់ពិតជាមានអំណាចប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញនៃពេលនោះ និងទីនោះផ្ទាល់មានឡើយ។
ពួកគេមានបដិសេធសច្ចេកុតិសាស្ត្រដល់ដល់ទ្រង់មានមកបង្ហាញនៃពេលទទួលបុណ្យផ្សេង
មុនទឹក និងនៃការសោយទិវង្គតរបស់ទ្រង់ គឺជាការចាប់ផ្តើម
និងការបញ្ចប់នៃព្រះរាជកិច្ចផ្ទាល់រយៈពេលបីឆ្នាំកន្លះរបស់ទ្រង់។

ពួកគេមិនអាចមើលឃើញមានទេ រហូតដល់ថ្ងៃមកវាបានយកចេញពីផ្ទះ
ដូចដែលព្រះហស្តរបស់ទ្រង់នឹងត្រូវបានដកចេញនៅពេលក្រោយ
ពីកំហុសមួយនៅក្នុងចំនួនខ្លះៗលើតារាងឆ្នាំ 1843។

បន្ទាប់ពីលោកម៉ូសេបានបញ្ជូនសិរីព្រះឱ្យចាកឆ្ងាយពីការតស៊ូដល់កំពុងមកដល់ជាមួយជា
រំលោភ គាត់បានជួបដោយអធិប្បិដ្ឋាន បងប្អូនច្បងរបស់គាត់
ហើយទូកទាំងពីរនោះបានបន្តដំណើរទៅប្រទេសអេស៊ីពុទ្ធ
ដោយកំណត់ឱ្យសាររបស់ទេវតាទីពីរ។
មុនពេលគ្រោះកាចណាមួយត្រូវបាននាំមកលើអេស៊ីពុទ្ធ លោកម៉ូសេបានព្រមានជំរំលោភថា
បុរសនិបប្រឹក្សាមិនព្រមឱ្យអីស្រាអែល ជាបុគ្គលច្បងរបស់ព្រះ ចេញទៅថ្ងៃយប់ដុះ
នោះព្រះនឹងសម្របបុគ្គលច្បងរបស់អេស៊ីពុទ្ធ។

ហើយព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅម៉ូសេថា៖
«កាលណាអ្នកកុំឡប់ទៅស្រុកអេស៊ីបវិញ
ចូរប្រយ័ត្នផ្ទៃដីអស់ទាំងការអស្ចារ្យទាំងនោះនៅចំពោះជំរំលោភ
ដែលអញបានដាក់ក្នុងដីអ្នក; ប៉ុន្តែ អញនឹងផ្ទុះឱ្យចិត្តរបស់គាត់វិញ
ដើម្បីឱ្យគាត់មិនព្រមឱ្យប្រជាជននៅឡើយ។ ហើយអ្នកត្រូវនិយាយទៅជំរំលោភថា
ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖ អីស្រាអែលជាកូនប្អូនរបស់អញ
គឺជាកូនច្បងរបស់អញ។ ហើយអញប្រាប់អ្នកថា ចូរឱ្យកូនប្អូនរបស់អញទៅ
ដើម្បីឱ្យគេបានបម្រើអញ; បើអ្នកបដិសេធមិនព្រមឱ្យគេទៅទេ មើលចុះ
អញនឹងសម្របកូនប្អូនរបស់អ្នក គឺជាកូនច្បងរបស់អ្នក»។ និក្ខមន៍ 4:21-23។

សម្រាកនៅពាក់កណ្តាលអធ្យាត្រូវ ជាការព្យាករណ៍មួយ
ដែលនឹងត្រូវបានសម្រេចក្នុងអនាគត។

«ក្នុងការដោះស្រាយអែលចេញពីស្រុកអេស៊ីប
ការញែកកូនច្បងថ្មីត្រូវបានបង្កើតឡើងវិញ។ ខណៈដែលកូនច្បងអែលកំពុង
ស្ថិតនៅក្នុងភាពជាទាសករក្រោមជនជាតិអេស៊ីប
ព្រះអម្ចាស់បានបង្កើតម៉ូសេឱ្យទៅជំរំលោភ ស្ថិតចេញពីស្រុកអេស៊ីប
ហើយមានព្រះបន្ទូលថា “ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា
អីស្រាអែលជាកូនរបស់យើង គឺជាកូនច្បងរបស់យើងផង ហើយយើងប្រាប់អ្នកថា
ចូរអនុញ្ញាតឱ្យកូនរបស់យើងទៅ ដើម្បីឱ្យគេបានបម្រើយើងចុះ
ហើយបើអ្នកបដិសេធមិនអនុញ្ញាតឱ្យគេទៅទេ មើល
យើងនឹងសម្របកូនរបស់អ្នក គឺជាកូនច្បងរបស់អ្នក”។ និក្ខមន៍ ៤:២២, ២៣»

«ម៉ូសេបានប្រកាសសាររបស់គាត់; ប៉ុន្តែ ចម្ងល់របស់ស្តេចដែលមានអំណាចគឺថា
“ព្រះយេស៊ូជានរណា ដើម្បីឱ្យខ្ញុំស្តាប់តាមសំឡេងរបស់ទ្រង់
ហើយឱ្យអីស្រាអែលចេញទៅ? ខ្ញុំមិនស្គាល់ព្រះយេស៊ូទេ
ហើយខ្ញុំក៏មិនឱ្យអីស្រាអែលចេញទៅដែរ”។ និក្ខមន៍ 5:2។
ព្រះអម្ចាស់បានផ្ទុះការសម្រាប់ប្រជាស្រុករបស់ទ្រង់ដោយទីសំគាល់
និងការអស្ចារ្យទាំងឡាយ ដោយបញ្ជូនទេវតាមុន្មីឱ្យឱ្យមកលើជំរំលោភ។
ទីបំផុត ទេវតាបំផុតត្រូវបានបង្កើតឱ្យសម្របកូនច្បងទាំងមនុស្សទាំងស្រុងនៅ
ក្នុងចំណោមជនអេស៊ីប។ ដើម្បីឱ្យពួកអីស្រាអែលបានរួចផុត
ពួកគេត្រូវបានណែនាំឱ្យយកឈាមកូនច្បងដែលត្រូវបានសម្រប
លាបលើសរទ្វារផ្ទះរបស់ពួកគេ។ គ្រប់ផ្ទះទាំងអស់ត្រូវបានសង្ខេបសម្រាល់ ដើម្បីបិទ

នរោត្តមលេខ១៧តាមកក្នុងបសេកកម្មមនសៃចេកុតិសុលាប័របស់ខុល្លន
វានីងរលងផុះរបស់ពួកអីស្រាអលែន។ The Desire of Ages, 51.

សារនៃ «ការស្រុកហែននៃកណ្តាលអធិរាគរ» ទៅកាន់ជារំនោន
គឺកំពុងបញ្ជាក់អំពីសេចក្តីសុលាប័របស់កូនច្បង
ជាការឆ្ងល់យឺតបង្អស់ការបះបោររបស់ជារំនោន។
នរោត្តមលេខ១៧សារនោះគួរមានកត់ត្រាចូលក្នុងបញ្ជីហើយ នោះគួរោះកាចទាំងឡាយ
ដល់តំណាងឲ្យអំណាចនៃ «ការស្រុកហែននៃកណ្តាលអធិរាគរ» នៅរដូវក្ដៅ ឆ្នាំ 1844
ក៏គួរមាននាមកលើស្រុកអហេស៊ីប។ សារនៃ «ការស្រុកហែននៃកណ្តាលអធិរាគរ»
មានសាយភាយពាសពេញស្រុក ដូចជាលក្ខណៈសុខ នៅរដូវក្ដៅ ឆ្នាំ 1844។
គួរោះកាចទាំងឡាយមានសាយភាយពាសពេញអហេស៊ីប
ហើយនរោត្តមលេខ១៧សេចក្តីសុលាប័របស់កូនច្បង ដល់មានសន្ទុយទុកនោះ មកដល់
មានសំឡេងយំសោកមួយគួរមានឮនៃកណ្តាលអធិរាគរទូទាំងអហេស៊ីប។

ហើយម៉ូសេមានបុរសសន្តិថា «ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលដូចនេះថា
នរោត្តមលេខ១៧ពាក់កណ្តាលអធិរាគរ យើងនឹងចេញទៅនៃកណ្តាលស្រុកអហេស៊ីប។
ហើយកូនច្បងទាំងអស់នៃកូនស្រុកអហេស៊ីបនឹងគួរសុលាប័
ចាប់ពីកូនច្បងរបស់ជារំនោនដល់គង់លើបល្ល័ង្ករបស់ទ្រង់
រហូតដល់កូនច្បងរបស់ស្រុកអហេស៊ីបម្រើនៃនរោត្តមយេស៊ូមកិន;
ហើយកូនច្បងទាំងអស់របស់ស្រុកផងដែរ។
ហើយនឹងមានសម្រុកយ៉ាងខ្ពស់ទូទាំងស្រុកអហេស៊ីប
ដល់មិនធុលាប់មានដូចនោះពីមុនមក ហើយក៏នឹងមិនមានដូចនោះទៀតឡើយ»។
និក្ខមន៍ 11:4-6។

ការចូលក្នុងយេស៊ូសាឡីមយ៉ាងជ័យជម្នះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
មាននាំទៅដល់យើងនូវការនរោត្តមលេខ១៧ ហើយសិស្សរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
និងអ្នកដទៃតាមទ្រង់ផ្តល់ដេញត មានជួបប្រទះនូវការខកចិត្តដ៏ធំមហិមា។

«ការខកចិត្តរបស់យើង មិនធំដូចការខកចិត្តរបស់ពួកសិស្សនោះទេ។
នរោត្តមលេខ១៧ព្រះរាជបុត្រានៃមេស៊ីស មានយាងចូលក្នុងយេស៊ូសាឡីមដោយជ័យជម្នះ
ពួកគេហៅថា ព្រះអង្គនឹងគួរមានគុណមកដល់ជាស្ថាប័ន។
បុរាណដ៏មានបុរាណមូលដ្ឋានមកពីគ្រប់តំបន់ផ្សេងៗ ហើយស្រុកឡើងថាៈ “ហូសានា
ដល់ព្រះរាជបុត្រានៃដេវីឌ!” ហើយនរោត្តមលេខ១៧ពួកសង្ឃ និងពួកចាស់ទុំ
ទូលសូមព្រះយេស៊ូឲ្យបំបាក់សំឡេងហ្វូងមនុស្សនោះ ព្រះអង្គមានបុរាណថា
បើពួកគេស្ងៀមស្ងាត់ សូមបើកថ្ងៃមកនឹងស្រុកឡើងដល់
ពីព្រោះទំនាយគួរតែមានសម្រេច។ ប៉ុន្តែក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានថ្ងៃប៉ុណ្ណោះ
ពួកសិស្សដល់ទាំងនេះមានយឺតព្រះអង្គចាស់ជាទីសុំឡើងរបស់ពួកគេ
ដល់ពួកគេជឿថានឹងសោយរាជ្យលើបល្ល័ង្ករបស់ដេវីឌ
គួរមានលាតសន្ធឹងលើយើងនូវការដ៏យោធន៍
នរោត្តមលេខ១៧ពួកដាវីស៊ីដលើកំពុងចំអក និងគឺដៀល។
សេចក្តីសង្ឃឹមដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់ពួកគេគួរមានបំផុសឡើង
ហើយភាពងងឹតនៃសេចក្តីសុលាប័របស់គ្រូបងណាតបំផ្លិញពួកគេ»។ Testimonies, volume
1, 57, 58.

ការខកចិត្តគង់ជំរុំរបស់ពួកសិស្ស និងពួកមីល្លីវ៉ាយក៍ ក៏ត្រូវបានគំរាមផងដែរ
ដោយជនជាតិហ្វីលីពីនដែលបានជាប់គាំងនៅចន្លោះកងទ័ពរបស់ជំរុំនោះ និងសមុទ្រកូរ៉េ។

«លើយើងរាល់គ្នា
កំពុងមានពន្លឺដដែលបានប្រមូលសន្តិសុខកាលទាំងឡាយក្នុងអតីតកាល
បញ្ចេញពន្លឺមក។ កំណត់ត្រាអំពីការគូលចេញរាល់របស់អ៊ីស្រាអែល
ត្រូវបានរកស្វែងម្យ៉ាងម្យ៉ាងការបំភ្លឺរបស់យើង។ នៅក្នុងយុគសម័យនេះ
ព្រះបានដាក់ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ ដើម្បីប្រមូលប្រជាជនមួយសម្រាប់អង្គការ
ពីគ្រប់ជាតិ សាសន៍ និងភាសា។ ក្នុងចលនានៃការយាងមក
ទ្រង់បានប្រតិបត្តិការសម្រាប់មរតករបស់ទ្រង់
ដូចជាទ្រង់បានប្រតិបត្តិការសម្រាប់ពួកអ៊ីស្រាអែល
ក្នុងការដឹកនាំពួកគេចេញពីអេស៊ីប។ ក្នុងការខកចិត្តគង់ជំរុំឆ្នាំ 1844
សេចក្តីជំនឿរបស់ប្រជាជនទ្រង់ ត្រូវបានសាកល្បង
ដូចជាសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកហ្វីលីពីន នៅសមុទ្រកូរ៉េដែរ»។ Testimonies, volume 8,
115, 116.

វាសំខាន់ណាស់ក្នុងការមើលឃើញថា នៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទយាងចូលក្នុងយូសាឡឹម
ការបណ្តាលចិត្តនៃម៉ោងនោះបានបង្កឲ្យមានការផ្ទុះឡើងនៃការសរសើរ
ដល់ពួកជារីស៊ីបានស្រងើយរកដើម្បីបំបិទ។ ចំណុចសុទ្ធនៃក្លែងសរសើរនោះ
គឺសេចក្តីយល់ច្រឡំទៅកាន់ព្រះយេស៊ូវថាជា ព្រះរាជបុត្រានៃវិឌីខ
ដល់ជានិមិត្តសញ្ញាដដែលដល់ព្រះគ្រីស្ទបានប្រើ ដើម្បីសម្គាល់ការបញ្ចប់នៃការបុរាណ
ស៊ីយេដោយពាក្យសម្តីរបស់ទ្រង់ជាមួយនឹងពួកយូដាដែលចេះតែជែងកែច្នៃអក្សរ
អ៊ីដលើផ្ទៃច្រើនពួកយូដាខឹងខានបំផុត គឺការទទួលស្គាល់ថា
នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវថា ព្រះរាជបុត្រានៃវិឌីខ នោះពួកគេកំពុងយល់ដឹងដោយន័យប
ង្កប់នៅកាន់ការយាងចូលក្នុងយូសាឡឹមដោយជ័យជម្នះរបស់ស្តេចដាវីឌ។

នៅក្នុងបុរាណគំនិតច្រើនការបំផ្លាញរបស់ដាវីឌក្នុងការនាំហិបស្ស្តាមកក្នុងយូសាឡឹម
ការប្រទានអំណាចដល់សាសនា៖ ត្រូវបានគំរាមដោយការប្រទានអំណាចដល់ដាវីឌ។

ហើយដាវីឌបានបន្តទៅមុខ ហើយកាន់តែម៉ោងព្រះគ្រីស្ទយល់ដឹង
ហើយព្រះយេស៊ូវជាព្រះនៃពិសេសទាំងឡាយទ្រង់គង់ជាមួយនឹងគាត់។ ២ សំយូអែល
៥:១០។

បន្ទាប់មក ដាវីឌបានសម្រេចចិត្តនាំហិបស្ស្តាមកក្នុងយូសាឡឹម។
ក្នុងការនាំហិបស្ស្តាមកក្នុងរបស់ដាវីឌ នោះ ត្រូវមានការខកចិត្តមួយ
ដូចជានៅក្នុងគ្រប់បន្ទាត់នៃការកំណត់ទីកន្លែងទាំងអស់។ អ៊ូសា
ដល់ឈ្មោះរបស់គាត់មានន័យថា កម្ពុជា ដោយដឹងយ៉ាងច្បាស់ថា
គាត់មិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យបំប្លែងហិបស្ស្តាទេ ក៏នៅតែជឿដូចនោះ។
បញ្ហាដដែលនោះឯង ដល់បាននាំហិបស្ស្តាទៅក្នុងការជាឈ្មួញកាលពីដំបូង
គឺការមិនស្តាប់បង្គាប់ចំពោះព្រះហឫទ័យដល់ព្រះអម្ចាស់បានបើកសម្តែង
និងការអួតអាងដោយហ៊ានហួសព្រំចំពោះអំណាចដល់ទាក់ទងនឹងហិបស្ស្តា។
ទោះជាយ៉ាងណា អ៊ូសា ជាមនុស្សស្មោះត្រង់មុនគេរបស់ដាវីឌ បានមិនស្តាប់បង្គាប់
ដូចជាម៉ូសេបានមិនស្តាប់បង្គាប់ព្រះបញ្ជាអំពីការកាត់ស្រកែចុង។
អ៊ូសាត្រូវបានរាយឲ្យស្លាប់ ហើយហិបស្ស្តាបានស្តាប់នូវខាងក្រៅក្នុងយូសាឡឹម
រហូតដល់ដាវីឌយល់ថា អស់អ្នកដល់កំពុងថែរក្សាក្នុងដៃដល់ហិបស្ស្តាបានស្ថិតនៅប

នុទាបពីមរណភាពរបស់អ្វីសា កំពុងទទួលព្រះពរ។ បន្ទាប់មក ដរាបដំណើរមុនដទៀត
ដើម្បីបីនាំហិបសញ្ញាចូលមកក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម។
ខណៈដែលដរាបចូលទៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម
ភរិយារបស់គាត់បានឃើញភាពអាក្រក់របស់គាត់ ហើយមានការខកចិត្តយ៉ាងខ្លាំង។

មានបន្ទាត់បីនៃចលនាកន្លែង ដដែលនុទាបសំដៅទៅលើឆ្នាំ 1843 និង 1844
គឺជារយៈពេលដែលមនុស្សសុចរិត និងពួកហោរាបានប្រទានចង់ឃើញ និងចង់ឮ។
លក្ខខណៈសម្បជានៃការមកដល់របស់ទេវតាទីពីរ ដោយសម្បជានដូចនេះនូវពេលវេលាពេញលេញ
និងការខកចិត្ត គឺជាយស្ស័យឃើញទាំងអស់។
សេចក្តីពិតដែលជួរលំដាប់ជាងនេះបង្ហាញថា
ការខកចិត្តនោះមិនមែនគ្រាន់តែជាការយល់ច្រឡំរបស់លោកម៉ូសេ ឬលោកអ៊ីសា
ឬនាងម៉ាថា និងនាងម៉ារ៉ា ប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែជាការខកចិត្តដែលបានក្លាយជាមួយនឹងការបដិសេធនៃការណ៍មូលដ្ឋានមួយ
ដែលទាក់ទងនឹងបុរេវត្ថុសាស្ត្រនោះផងដែរ
ជាកន្លងដែលការខកចិត្តត្រូវបានសម្រេចឡើង។ សម្រាប់លោកម៉ូសេ
វាគឺជាទិសម្នាក់នៃការកាត់ស្រក; សម្រាប់លោកអ៊ីសា
វាគឺជាការសន្មតដោយគុណភាពអំពីបញ្ញត្តិរបស់ព្រះទាក់ទងនឹងហិប; សម្រាប់នាងម៉ាថា
និងនាងម៉ារ៉ា វាគឺជាការខ្វះសេចក្តីជំនឿលើព្រះចេសេដាបង្កកិច្ចរបស់ព្រះគ្រីស្ទក្នុងការ
ប្រោសឲ្យរស់ពីស្នាមឡើងវិញ។

ជាមួយនឹងម៉ូសេ បុរាណបទកណ្តាលបំផុតនៃកិច្ចបម្រើរបស់គាត់គឺការបង្កកិច្ចនាក់ទំនង
សញ្ញាសម្បជានមួយជាមួយនឹងបុរាណបទដែលបានផ្តល់នូវ
ហើយម៉ូសេបានប្រើសម្បជានសញ្ញាសម្បជាននោះ។ ជាមួយនឹងអ៊ីសា
វាគឺជាគោលការណ៍ដ៏សំខាន់បំផុតអំពីភាពបរិសុទ្ធនៃក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះ
ដែលត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងហិប។ ជាមួយនឹងម៉ាថា និងម៉ារ៉ា
វាគឺជាសន្មតកណ្តាលបំផុតនៃកិច្ចបម្រើរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ដោយចាប់ផ្តើមពីពិធីបុណ្យជួបមុននៃការបង្កើន
ហើយបញ្ចប់ដោយសេចក្តីសោយទិវង្គត ការបញ្ចុះសព និងការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់
ដូចដែលត្រូវបានគំរោងជានិមិត្តរូបទុកជាមុននៃដើមកិច្ចបម្រើរបស់ទ្រង់។
ការខកចិត្តលើកដំបូងនៃឆ្នាំ 1843
ត្រូវបានបណ្តាលឡើងដោយកំហុសមួយក្នុងចំណោមគូលខេខុនៈៗនៃលើផ្ទាំងគំនូស
ដែលជាការបំពេញតាមទំនាយរបស់ហាហេតុក។
កំហុសនោះពាក់ព័ន្ធនឹងគោលការណ៍ដំបូងបំផុតនៃចលនារបស់មីលូលើ
គឺគោលការណ៍មួយចុងស្តែងមួយឆ្នាំ។

“ផ្កាឈូកទាំងបួន” គំរោងឲ្យចលនាការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ ក្នុងអំឡុងឆ្នាំ 1840
ដល់ 1844 ប៉ុន្តែ នៅក្នុងចលនានោះ មានបុរេវត្ថុសាស្ត្រនៃឆ្នាំ 1843 ដល់ 1844
ដែលចាប់ផ្តើម និងបញ្ចប់ដោយការខកចិត្តមួយ ដោយដាក់តុល្យសម្បជាននៃ អាណាហ្គា
និង អូមហេតា លើបុរេវត្ថុសាស្ត្រនោះ។ ហើយបុរេវត្ថុសាស្ត្រនោះឯង
គឺជាបុរេវត្ថុសាស្ត្រដែលព្រះយេស៊ូវ និង អ័លឡីន រំភ័យ បានចង្អុលបង្ហាញថា
ជាបុរេវត្ថុសាស្ត្រដ៏បរិសុទ្ធ ដែលមនុស្សសុចរិតតែងតែប្រទានចង់ឃើញជានិច្ច។

បន្ទាត់ទាំងបួននោះ—គឺម៉ូសេ ដរាប ព្រះគ្រីស្ទ និងពួកមីឡិយ៉ា—បង្ហាញថា
នៃពេលវេលាប្រៀបធៀបអំពីស្តីពីព្រះហស្តចារិទាំងដប់

គួរឲ្យមានច្បាប់មុនគេទៀតនោះចុងបញ្ចប់នៃលោកិយ
នោះនឹងមានការបំបាក់ដោយអំណាច មិនមែននៃសារវេទនាទីពីរទេ
ប៉ុន្តែជាសាររបស់វេទនាទីបី ដែលបន្ទាប់មកគួរឲ្យមានតាមដោយការខកចិត្តតាម
ដដែលចាប់ផ្តើមរយៈពេលពន្យារពេល។

នោះពេលវេទនាទីមួយចុះមកនោះចុងទី ១១ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៨៤០ នោះ
វាបានបញ្ចេញដាក់ចុះទំនាយដ៏សំខាន់បំផុតរបស់ពួកមីលលីវីត ហើយការខកចិត្តលើកដំបូង
របស់ពួកគេនឹងគួរឲ្យមានភ្ជាប់យ៉ាងជាក់លាក់ទៅនឹងច្បាប់នោះផងដែរ។
នោះពេលការខកចិត្តនោះ
នឹងរយៈពេលពន្យារពេលនោះបានបញ្ចប់នៅក្នុងសម្បត្តិពាក់កណ្តាលអន្តរកាល
សារនោះក៏នឹងពាក់ព័ន្ធនឹងគោលការណ៍មួយចុងស្មើមួយឆ្នាំដដែល
ដូចគ្នានឹងការកំណត់ថាព្រះគ្រីស្ទនឹងយាងមកនោះចុងទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤ ផងដែរ។
សញ្ញាសម្គាល់ទាំងបួននៃអំឡុងឆ្នាំ ១៨៤០ ដល់ ១៨៤៤
សុទ្ធតែជាប់ទាក់ទងនឹងគោលការណ៍មួយចុងស្មើមួយឆ្នាំ។

ពួកយូដាគួរឲ្យមានតាំងឲ្យជាអនុកថវិកាក្នុងក្រុមគ្រីស្ទនិយរបស់ព្រះ
ហើយបញ្ចេញនូវសារនៃសៀវភៅនោះក្នុងបន្ទាត់របស់ម៉ូសេគ្រីស្ទនិយរបស់ព្រះ
និងច្បាប់បញ្ញត្តិទាំងឡាយ។ នៅក្នុងបុរេគ្រីស្ទនិយរបស់ដាវីឌ
វាក៏ជាគ្រីស្ទនិយរបស់ព្រះដែរ។ នៅក្នុងបុរេគ្រីស្ទនិយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
វាក៏ជាគ្រីស្ទនិយរបស់ព្រះដែរ ដូចជាបុរេគ្រីស្ទនិយរបស់ព្រះគ្រីស្ទនិយ
សច្ចៈព្រះអំពើហេតុដែលគួរឲ្យមានប្រសិទ្ធភាពដ៏ដ៏ល្អស្រស់ដោយគ្រីស្ទនិយរបស់ព្រះ
ដែរ។ ប៉ុន្តែ អាដវេនទីស្ទគួរឲ្យមានតាំងឲ្យជាអនុកថវិកាក្នុង
មិនគ្រីស្ទនិយរបស់ព្រះប៉ុណ្ណោះទេ។ ប៉ុន្តែថែមទាំងព្រះបន្ទូលទំនាយផងដែរ។

ដូចនេះ បុរេបុរសនៃក្រុមខ្មៅបុរេគ្រីស្ទនិយរបស់មីឡីត
គឺជាច្បាប់នៃព្រះទ័ពនិងទំនាយ។ នៅចុងបញ្ចប់នៃអាដវេនទីស្ទ
វានឹងជាអំពើច្បាប់នៃការបកស្រាយទំនាយមុនគេទៀត ប៉ុន្តែចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1844 មក
ពេលវេទនាទីមិនគួរឲ្យយកមកអនុវត្តទៀតឡើយ។
ច្បាប់នោះចុងបញ្ចប់មានមូលដ្ឋានលើ អាណុំហ្វា និង អូមហេតា
ដែលបង្ហាញចុងបញ្ចប់តាំងពីដើមកំណើត។

នោះពេលអធិបតេយ្យភាពរបស់អូគូម៉ង់បានបញ្ចប់នៅ
ក្នុងការបំពេញសម្បត្តិវេទនាទីពីរ
ដែលតំណាងឲ្យសកម្មភាពព្យាករណ៍របស់សាសនាអ៊ីស្លាម ព្រះបន្ទូលទំនាយនៃវិវរណៈ 9:15
អំពីរយៈពេលបីរយក្រៅសិបមួយឆ្នាំ និងដប់បួនថ្ងៃ បានសម្រេចបំពេញ ហើយ
«គោលការណ៍មួយចុងស្មើមួយឆ្នាំ» ដែលជាបេះដូងសុន្ទលនៃកិច្ចការរបស់ Miller
គួរឲ្យមានបញ្ចេញដាក់។

នោះពេលដែលសាសនាអ៊ីស្លាមបានវាយបុរេហោរនោះចុងទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១
ការមកដល់នៃវេទនាទីបី ក្នុងការបំពេញតាមវិវរណៈ 8:13 ក៏បានបំពេញច្បាប់
ហើយគោលការណ៍ដែលជាបេះដូងសុន្ទលនៃកិច្ចការរបស់ Future for America
គួរឲ្យមានបញ្ចេញដាក់ឲ្យយើងច្បាស់; គោលការណ៍នោះ គឺអាចនិយាយយ៉ាងសាមញ្ញថាជា
ការកើតឡើងមុនគេទៀតនៃបុរេគ្រីស្ទនិយ។ ទំនាយអំពីគ្រឹះនៃវេទនាមួយ
ដែលតំណាងឲ្យសាសនាអ៊ីស្លាម គួរឲ្យមានបញ្ចេញដាក់ នោះពេលដែលទាំងវេទនាវិវរណៈ ដំណាក់កាល

១០ នៅឆ្នាំ 1840 និងទេវតាវិវរណៈ ជំពូក ១៨ នៅឆ្នាំ 2001 បានបំពេញ។
បុរេគុតិសាសនាសុត្តន្តបិដកក្នុងទៀត។ អ្វីដែលគេអាចរំពឹងថានឹងកើតឡើងបន្ទាប់
គឺជាការខកចិត្ត។

ការខកចិត្តនោះនឹងនាំមកនូវរយៈពេលនៃការពន្យារ។
ការខកចិត្តនោះនឹងផ្ទុយនឹងអស់កម្ពុលាងចិត្ត
ហើយបំបែកខ្ចាត់ខ្ចាយអស់អ្នកដទៃពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការនោះ។ ការខកចិត្តនោះ
នឹងត្រូវបានបំពេញឡើងដោយសារការមិនអំពើចំពោះច្បាប់មូលដ្ឋានមួយនៃនាយ
គឺជាច្បាប់សំខាន់បំផុតនៃនាយ
ដែលបានត្រូវបង្កើតឡើងតាំងពីដើមដំបូងនៃអាជ្ញាធរនេះ។
ការប្រទានអំណាចនៅថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001
មានការពាក់ព័ន្ធនឹងសាសនាអ៊ីស្លាម ហើយការខកចិត្តនៅថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ
2020 ក៏ស្ថិតិអំពីសាសនាអ៊ីស្លាមដែរ។ យើងត្រូវបានជូនដំណឹងថា អ្វីដែលអនុញ្ញាតឱ្យ
Samuel Snow និងអ្នកដទៃទៀតបន្ទាប់មក ស្គាល់កាលបរិច្ឆេទថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ
1844 គឺថា ព្រះអម្ចាស់បានដកព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ចេញពីកំហុសមួយក្នុងចំណោមគ្នាលើខេ
លៈនៃវិស័យវិជ្ជាទាំងឡាយឆ្នាំ 1843។ បន្ទាប់មក Snow និងពួក Millerites បានយល់ឃើញថា
ភស្តុតាងដដែលនោះ ដែលបាននាំពួកគេឲ្យទស្សន៍ទាយឆ្នាំ 1843
សម្រាប់ការសម្រេចបំពេញនៃនាយពីរពាន់បីរយឆ្នាំ ត្រូវបានទទួលស្គាល់នៅពេលនោះថា
ជាភស្តុតាងដដែលតម្លៃ ដែលអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេកំណត់អត្តសញ្ញាណថ្ងៃទី 22
ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។

«ព្រះយេស៊ូវ និងពួកបរិវារស្ថិតនៅទាំងអស់
បានទតមើលដោយពេញទៅដោយសច្ចុតិអាណិតអាសូរ និងសច្ចុតិសុរាជ្យ
ចំពោះអ្នកទាំងឡាយដែលបានទទួលនូវរង់ចាំដោយកុតិសង្ឃឹមដ៏ផុសផុលហើយ
ចង់យល់ពីព្រះអង្គដែលពួកគេស្រឡាញ់។
ពួកទេវតាកំពុងហោះហើរជុំវិញពួកគេ
ដើម្បីបិទទ្វារពួកគេនៅក្នុងម៉ោងនៃការសាកល្បងរបស់ពួកគេ។
អ្នកទាំងឡាយដែលបានផ្សេងប្រហែលមិនព្រមទទួលសារពីស្ថិតិ
ត្រូវបានទុកឱ្យនៅក្នុងសច្ចុតិដ៏ងងឹត
ហើយព្រះពិរោធរបស់ព្រះបានឆេះឡើងប្រឆាំងនឹងពួកគេ
ពីព្រោះពួកគេមិនព្រមទទួលពន្លឺដដែលព្រះអង្គបានផ្សព្វផ្សាយឱ្យពួកគេពីស្ថិតិ
អ្នកស្នើមោះត្រង់ទាំងនោះដែលខកចិត្ត
ហើយមិនអាចយល់បានថាហេតុអ្វីព្រះអម្ចាស់របស់ពួកគេមិនយាងមក
មិនត្រូវបានទុកឱ្យនៅក្នុងសច្ចុតិដ៏ងងឹតឡើយ។ មុតងទៀត
ពួកគេត្រូវបានដឹកនាំឱ្យត្រឡប់ទៅរកព្រះគម្ពីររបស់ពួកគេ
ដើម្បីស្វែងរកអំពីកាលកំណត់នៃនាយ។
ព្រះហស្តនៃព្រះអម្ចាស់ត្រូវបានដកចេញពីគ្នាលើខេទាំងឡាយ
ហើយកំហុសនោះត្រូវបានពន្យល់។ ពួកគេបានយល់ឃើញថា
កាលកំណត់នៃនាយបានឈានដល់ឆ្នាំ 1844
ហើយភស្តុតាងដដែលដែលពួកគេបានលើកឡើង
ដើម្បីបង្ហាញថាកាលកំណត់នៃនាយបានបិទបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1843 នោះ
បានបញ្ជាក់ថាវានឹងបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1844 វិញ។
ពន្លឺពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានភ្លឺចាំងលើស្ថិតិភាពរបស់ពួកគេ
ហើយពួកគេបានរកឃើញពេលពន្យារមួយ—‘Though it [the vision] tarry, wait for it.’

ដោយសារសេចក្តីសុំឡើងវិញរបស់ពួកគេចំពោះការយាងមកកុលាម្យរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ពួកគេបានមើលរំលងការពន្យារនៃនីមិត្ត
ដដែលគួរមានកំណត់ឡើងដើម្បីបង្ហាញអ្នករង់ចាំពិតប្រាកដទាំងឡាយ។ មុតងទៀត
ពួកគេមានចំណុចកំណត់មួយនៃពេលវេលា។ ទោះយ៉ាងណា ខ្ញុំឃើញថា
មនុស្សជាច្រើនក្នុងចំណោមពួកគេ
មិនអាចលើកខ្លួនឱ្យលើសពីសេចក្តីខកចិត្តយ៉ាងខ្លាំងរបស់ពួកគេ
ដើម្បីមានកម្រិតនៃក្តីខុសសាហាវ និងកម្រិតនៃចិត្ត
ដដែលបានសម្គាល់សេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេនៅឆ្នាំ 1843 បានឡើយ»។ Early
Writings, 236, 237.

យើងគួរតែដឹងថា ភស្តុតាងដដែលបាននាំឱ្យមានការព្យាករណ៍ថា
សាសនាអ៊ីស្លាមនឹងវាយប្រហារសហរដ្ឋអាមេរិកនៅថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020 នោះ
នឹងបញ្ចេញជាក់ថា នៅពេលច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យដដែលនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ
សាសនាអ៊ីស្លាមគឺជាការជំនុំជម្រះដដែលគួរមាននាំមកទាន់នឹងសហរដ្ឋអាមេរិក
ដោយធាតុនៃពេលវេលាដែលគួរមានភ្ជាប់ជាមួយព្រឹត្តិការណ៍នោះទៀតហើយ។

គោលសញ្ញាសំខាន់បួននៃក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រពីឆ្នាំ 1840 ដល់ឆ្នាំ 1844។
គួរគោលសញ្ញាទាំងអស់គួរមានភ្ជាប់នឹងការអនុវត្តច្បាប់សំខាន់របស់ Miller
គឺគោលការណ៍មួយថ្មីនៃមួយឆ្នាំ។

សញ្ញាសំខាន់ចម្បងបួននៃក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រចាប់ពីឆ្នាំ 2001
រហូតដល់ច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យ។ ថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 គឺអ៊ីស្លាម។
ការព្យាករណ៍ដដែលបរាជ័យនៅថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020 គឺអំពីអ៊ីស្លាម។
សញ្ញាសំខាន់នីមួយៗគួរមានភ្ជាប់ជាមួយនឹងការអនុវត្តច្បាប់ចម្បងរបស់ Future for
America គឺ—ការកើតឡើងវិញនៃប្រវត្តិសាស្ត្រ។ “ផ្សព្វផ្សាយទាំងប្រាំពីរ”
តំណាងឱ្យព្រឹត្តិការណ៍នាពេលអនាគតដដែលគួរមានបើកសម្តែងតាមលំដាប់របស់វា។
សញ្ញាសំខាន់ទីមួយក្នុងចំណោមសញ្ញាទាំងបួនគឺថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001
ដដែលកំណត់អត្តសញ្ញាណការវាយប្រហារលើសហរដ្ឋអាមេរិកដោយអ៊ីស្លាម
ក្នុងការបំពេញនៃទេវតា។ សញ្ញាសំខាន់ចុងក្រោយ
ដដែលតំណាងឱ្យច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យនៃក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់យើង
គួរតែដាក់អំពីអ៊ីស្លាម ពីព្រោះ អាឡាហ្កា និងអូមហ្កា
តែងតែបង្ហាញចុងបញ្ចប់ចេញពីការចាប់ផ្តើម ហើយ អាឡាហ្កា និងអូមហ្កា
គឺជាព្រះអង្គគឺដដែលបានបិទគ្នា “ផ្សព្វផ្សាយទាំងប្រាំពីរ”
សម្រាប់ប្រវត្តិសាស្ត្រនេះដោយផ្ទាល់។
អ៊ីស្លាមនឹងវាយប្រហារសហរដ្ឋអាមេរិកនៅពេលច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យ។

នេះជាមួយក្នុងចំណោមធាតុសំខាន់បីនៃការបើកគ្នានៃផ្សព្វផ្សាយទាំងប្រាំពីរ
ដដែលឡើងនេះកំពុងគួរមានបើកសម្តែងឡើង។ កាលណាម៉ូសហេនប្រកាសសារដដែលជានីមិត្ត
គ្រូបនៃសម្បត្តិកណ្តាលអធិបតីនៃក្នុងខុសប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់គាត់
នោះចលនាចុងក្រោយបានកើតឡើងយ៉ាងឆាប់រហ័ស។
គួរោះកាចបំផុសឱ្យអស្ចារ្យលើសធម្មជាតិចំនួនដប់
បានកើតឡើងរហូតដល់ទំនាយអំពីកូនច្បងបានសម្រេច
បង្កកើតឱ្យមានសម្បត្តិកណ្តាលអធិបតីក្នុងស្រុកអស្ចារ្យ។
កាលណាព្រះគ្រីស្ទយាងចូលក្នុងយូសាឡឹម

ជំហានយ៉ាងឆាប់រហ័សទៅកាន់ឈើឆ្កែកាងមានចាប់ផ្តើមឡើង។
នៅពេលសារគូរមានបុរកាស នោះគុមានការគូរឡប់ក្រវាយឡើង។
ចាប់តាំងពីសន្តិភាពជំរះនៅ Exeter នៅថ្ងៃទី 12 ខែសីហា ឆ្នាំ 1844
មិនដល់ពីរខែក្រោយមកផង ការទស្សន៍ទាយនោះបានសម្រេច។

ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវមានមកដល់ខ្ញុំថា៖ កូនមនុស្សសម្លឹង
តម្កល់ស្ថិតនៅដដែលអ្នករាល់គ្នាមាននៅក្នុងស្រុកអ៊ីស្រាអែល ដោយនិយាយថា
«ថ្ងៃទាំងឡាយមានអូសបន្លាយ ហើយនិមិត្តក្នុងអស់កំហុស» នោះជាអ្វី? ដូច្នេះ
ចូរប្រាប់ពួកគេថា ព្រះជាម្ចាស់យេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖
អញនឹងផ្ញើឲ្យស្ថិតនៅផ្ទះលក់ទៅ
ហើយពួកគេនឹងមិនប្រើវាជាស្ថិតនៅក្នុងអ៊ីស្រាអែលទៀតឡើយ។ ប៉ុន្តែ
ចូរនិយាយទៅពួកគេថា៖ ថ្ងៃទាំងឡាយជិតមកដល់
ហើយការសម្រេចនៃនិមិត្តគ្រប់ទាំងអស់ក៏ដូច្នេះដែរ។
ដុបិតនៅក្នុងពួកវាស្រុកអ៊ីស្រាអែល នឹងមិនមាននិមិត្តគ្រប់រយៈពេល
ឬការទស្សន៍ទាយបញ្ចេញចិត្តទៀតឡើយ។ ដុបិត អញជាព្រះយេស៊ូវ
អញនឹងមានព្រះបន្ទូល ហើយព្រះបន្ទូលដដែលអញនឹងមានព្រះបន្ទូលនោះ
នឹងកើតជាការពិត។ វានឹងមិនអូសបន្លាយទៀតឡើយ។ ដុបិត
នៅក្នុងជំនាន់របស់អ្នករាល់គ្នា ឱវាសបៈប្រោរអើយ អញនឹងមានព្រះបន្ទូលនោះ
ហើយនឹងសម្រេចផង ដូចជាព្រះជាម្ចាស់យេស៊ូវមានព្រះបន្ទូល។ មុតងទៀត
ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវមានមកដល់ខ្ញុំថា៖ កូនមនុស្សសម្លឹង មើល
ពួកវាស្រុកអ៊ីស្រាអែលនិយាយថា «និមិត្តដដែលគាត់យំឮនោះ
គឺសម្រាប់ថ្ងៃដៃច្រើននៅខាងមុខ
ហើយគាត់ទាយទំនាយអំពីគុរាដដែលនៅឆ្ងាយណាស់»។ ដូច្នេះ ចូរនិយាយទៅពួកគេថា
ព្រះជាម្ចាស់យេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖ ព្រះបន្ទូលណាមួយរបស់អញ
នឹងមិនអូសបន្លាយទៀតឡើយ ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលដដែលអញមានព្រះបន្ទូល
នោះនឹងសម្រេច ដូចជាព្រះជាម្ចាស់យេស៊ូវមានព្រះបន្ទូល។ អសេគោល 12:21-28។